

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૭૮-૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ યુર-૮૧૩ પાંચમાના રૂઢ

વિષય મીઠાકાંઠા : ૧૪૩ : ૬ : ૫૫

૧૦૭૮-૪

મેસર્સ. સી. ડી. શાહ એન્ડ કો. કુત

ત્રિવેદિવાચનમાળા

પુસ્તક પાંચમાના અર્થ.

પાઠ ૧.

કંઠ=સર

અત્યંત=(અતિ+અંત) બહુજ
નિદ્રા દેવીને વશ થાય છે=જીધને
તામે થાય છે; જીંધી જાય છે.

લલકારૈ હે=મધુર લાગે એવું ગાય છે
પ્રેમગીત=વહાલું ગાયન

કરુણગીત=દયા ઉપજાવે એવું ગીત
સંસ્કાર=મન પર પડેલી છાપ

જગત્=જગતી, સતેજ

વૃદ્ધિ=વધારો

જન્મભૂમિ=(જન્મ+ભૂમિ) જન્મ
ય તે જગા.

સ્ત્રી તરફ (રાજ્ય પ્રતિ
કુટુંબ પ્રતિ, દેશપ્રતિ ઇ.)

પુશ્પો (ફા.) પુશ્પ+પૂ-ઓ=વાસ
=સારીવાસ એથી ઉલટો શબ્દ

બદ્ધો.

પ્રસરી=ફેલાઈ

વર્ણવે=ખ્યાન કરે

અફગાનિસ્તાન=કાશ્મીરી લોકોનો

મુલક; હિંદુસ્તાનના વાયવ્ય ખુણા-
માં=એશિયા ખંડમાં આવેલો

એક દેશ

મરાન=પારસી લોકોનું મૂળસ્થાન
અફગાનિસ્તાનની પશ્ચિમે આ-
વેલો છે.

નાષ્ટિંગેલ=(નાષ્ટ=રાત્રિ) રાત્રે
ગાનાઈ પક્ષી

વંદા=વાંદા; આવડ જગાએ થતા
પાંખવાળા લાલ છવડાં.

શોખ=હઠા.

ધસારો=હલો.

એકાદ (એક ઉપરથી)=આસરે
એક.

કાયલ=આંખા ઉપર રહેતું કાળા
રંગનું મધુર ટહુમર કરતું પક્ષી.

વખાણ=તારીફ; સ્તુતિ.

સર્વત્ર=(સર્વ+ત્ર) અર્થે ઠેકાણે.

કર્ણપ્રિય=(કર્ણ+પ્રિય) કાનને વહાણું
લાગે તેવું; સાંભળવું ગમે એવું.

પ્રસન્ન=ખુશ, રાજી.

પ્રશંસા=વખાણ; સ્તુતિ.

સૃષ્ટિસૌંદર્ય=(સૃષ્ટિ+સુંદર+ય) જગ-
તની શોભા.

વૃક્ષો=ઝાડો.

કલ્પોદ્ભવ=આનંદ; ચેતનાળ.

શોકઘ્નસ્ત=(શોક+ઘ્નસ્ત=ઘેરાયલા)
શોકમાં હુમેલા; શોકાતુર.

સ્વાર્થ=(સ્વ+અર્થ=મતલબ) પોતા-
ની મતલબ.

અસર=ક્ષામણી; છાપ.

જ. ૧. મધુર કંઠને માટે.

જ. ૨. ઘણું રમણીય લાગે છે.
રમણીય=વિધિ વિશેષણ છે.

જ. ૩. સુંદર ઉપરથી સૌંદર્ય.

શૂર „ શૌર્ય.

ધીર „ ધૈર્ય.

મધુર „ માધુર્ય.

પાઠ ૨.

મેવા=મહેરખાની; મહેર.

ગ્રામ્ય=(ગ્રામ+ય) ગામડાની રહે-
નાર; ગામડીઅણ.

ગૌરવર્ણી=(ગૌર=ગોર+વર્ણ=રંગ+ધ
=વાણી)=ગોરી.

લજ્જે=શરમાવે.

સૌંદર્ય=પ્રુત્તસુરતી; શોભા.

ચીડકણા=કોંધી; ચીડવાઇ નય
એવા.

હરામ હાડકાંની=ખાળસુ.

કદૂપી=મેડોળ ચહેરાવાળી.

સ્થામવણી=(સ્થામ=કાળા+વર્ણ+ધ)
કાળા રંગવાળી; કાળી.

મા પર પડી હતી=માના જેવા
ગુણ સ્વભાવવાળી હતી.

કોંધાયમાન=ચુસ્સાવાળી.

સગવડ=જેમવાઇ, એથી ઉત્તરો
શબ્દ અગવડ.

અગવડ=મુશ્કેલી; અડચણ

કરમાઇ જશે=તેવાઇ જશે.
જશે.

ગરખાં=નકામી વાતો.

એકાંત=(એક+અંત) એકલા; રહે-
ઠાણુ વગરના.

દૈનિક=(દિન+ધિક) દહાડાનો.

ક્રમ=એક પછી એક આવે તે
દૈનિક ક્રમ=દહાડાનાં એક પછી એક
કરવાનાં કામો.

હાડકાં કસવાં=મહેનત કરવી
લાડકવાઇ=જાડમાં ઉછરેલી.
વરદાન=માંગેલું આપવું તે.
અદૃશ્ય થઇ=(અ+દૃશ્ય=દેખવું તે)
દેખાતી બંધ થઇ

બલમનસાર્ધ=મલાઇ
કસોડી=પરીક્ષા; તપાસ.
છાન્ને=ચંટે; શોભે.

જ. ૧. જાણે; રખે=ક્રિયા વિશે-
પણુ અવ્યય.

જ. ૨. દિન=દિવસ (નામ)
દીન=ગરીબ (વિશેષણ)
એવાજ ખીજ શબ્દો
હરિ=પરમેશ્વર
હરી=સહ સીધી.
વારિ=પાણી.
વારી=અટકાવી.

પાણિ=કાચ

પાણી=જળ

જ. ૩. જરાનો સંબંધ પાછશ
સાથે છે.

પાક ૩.

સંભાર્યું=ચાલ કરી આપ્યું.

ખમા ઊંચા કરી=ના મરજી દેખા-
ડવાની અને ગુસ્સાની લાગણી
જણાવવાની નિશાની કરી.

નસકોરાં ચઢાવી= ,

જર્જરિત=(જર્જર+ઇત) વસાયેલી.

કાય=શરીર.

નિરસ્કાર=ગુસ્સો.

નવી નકોર=નદન નવીજ

નરમાશ=(નરમ+આશ=પણું) નર-
મપણું. એવાજ ખીજ શબ્દો-
ખારાશ, ખાટાશ, તીખાશ, મિઠાશ,
તુરાશ,

આશ પ્રત્યય ભાવવાચક નામ
બનાવે છે. તે હંમેશાં વિશે-
ષણનેજ લાગે છે.

કોવચ=એક જાનતું અડકતાં વૈંતજ
ખતુરી લગાડી ખજવાળ ઉપજાવે
એવો છોડ એનાં ખી કોચાં કહેવાય
છે. તેમાં સાપતું ઝેર ઉતારવાનો
ખાસ ગુણુ છે. કોવચની ઝેણુ
ઉડવાથી ઉપજેલી ખજવાળ છાણુ
ધસવાથી મટે છે.

ગોઠગોઠા=નાનો મોટો જથ્થો.

ઉપરાડપરિ=એક પક્ષી એક તરતજ.

અનર્થ=વિરૂપણા; દુઃખ.

મૂળ=કારણરૂપ.

અનેક=(અન+એક) એકથી વધારે;
ધણાજ.

પ્રસંગો=મનાવો.

સેવાવૃત્તિ=મીઠા ઉપર ઉપકાર કર-
વાનો સ્વભાવ.

ભૂષણ=શણગાર; ધરેણું.

અવસ્થા=ગરબ

સંમતિ=રજા; પરવાનગી.

સુલક્ષણા=(સુ+લક્ષણ+આ) સારા
લક્ષણવાળી.

કંટાળો=નહિ ગમવું તે; ચીડ.

ઉ. ૨. જવું=ભવિષ્યકૃદંત.

જ-નિશ્ચયદર્શક ક્રિયાવિશે.
પણ અવ્યય.

ઉ. ૩. સેવાવૃત્તિવાળી સુલક્ષણા

તરફ રાજપુત્રની ઝટ સહાનુભૂતિ

ખેંચાઇ. તેણે તેને રાજમહેલમાં

આણી. તેની સાથે લગ્ન કર્યાં, અને

બંને સૌ વાતે સુખી થયાં. આ

આ દરજ્જે જવામાં તથા છીંક

ખાવાથી નાકમાંથી મોતી ખર્ચી,
તે વરદાન મળવામાં એણે ધરડી
ડોસીને પાણી પાચું એ બનાવજ
કારણરૂપ છે. આવી સેવાવૃત્તિનું
સારું પરિણામ ઇશ્વરના મેવારપેજ
મણી શકાય. મેવા જેવું મીઠું
પરિણામ ઇશ્વરની આશિષથીજ
પ્રાપ્ત થયું છે, માટે સેવામાંજ
ઇશ્વરના મેવા રહેલા છે, એમાં
શક નથી.

પાઠ ૪.

બ્રહ્મવાહન=મળું નનો છોકરો એની
માનું નામ ચિત્રાંગદા.

કુરુક્ષેત્ર=દિલ્હીની ઉત્તરે એ નામનું
મોટું મેદાન છે.

અશ્વમેધ=ઘોડાનો યજ્ઞ; એમાં ઘોડો

છુટો મૂકવામાં આવે છે. જે

તેને બાંધે છે તેની સાથે લડીને

ઘોડો છોડાવવો પડે છે. ચક્રવર્તી

રાજા એ યજ્ઞ કરે છે.

રક્ષકો=રક્ષણ કરનારાઓ.

યજ્ઞિય=યજ્ઞનો.

ચિત્રાંગદા=મણિપુરના રાજાની કન્યા.

વિનયપુરઃસહ=નમ્રતાપૂર્વક; નમીને.

ક્ષત્રિયધર્મ=જે યુદ્ધ કરવા માગે તેની સાથે યુદ્ધ કરવું તે; યુદ્ધ કરવાની ફરજ.

શરણે=આશરે.

યુક્ત=યોગ્ય; વાગ્યા; હીક.

સામર્થ્ય=બળ; શક્તિ; જોર.

(સૌહર્દ્ય-માધુર્ય ઇ. પાઠ ૧૨૦ ગુઓ.)

ઉત્તેજિત કરેલો=રસકેરેલો.

તુમુન્ન=પણુ ધોર; બાંધકર.

આણુવૃદ્ધિ=માણુનો વરસાદ.

મોહ પમાડયો=મેભાન કર્યો.

શુદ્ધિ=જગૃતિ; ભાન.

શુરાતન=શૂરવીરપણું.

વત્સ=છોકરો. (વાછરડું)

ધ્વજ=ધ્વજ; શિખર.

મેભાન=દા- (મે=વગર; ઉત્તરું+ભાન)

મુચિત; ભાન-શુદ્ધિ-વગરનો.

મુર્છા આવી=શુદ્ધિ જતી રહી, ભાન ભુલી જવાયું.

વિદ્યાપ=શોકભર્યા શબ્દો.

રણક્ષેત્ર=સંગ્રામનું મેદાન.

ઉશ્કેરણી=શિખવણી; ચઢાવવું તે.

નિશ્ચય=દૃઢ વિચાર.

સંજીવન=જીવતા કરે એવો.

પિતામહ=માપનો આપ

શિખંડી=એ આગલે અવતારે સ્ત્રી હતી, તેથી ભીષ્મ પિતામહ એના પર ધા કરતા નહતા, ને એના ધા ઝીલ્યા કરતા હતા. એ તકનો લાભ લઈ અર્જુનને ભીષ્મને બાણ માર્યું ને દેવતાઓનો શાપ વહેરી લીધો.

શાપ=કોષનું ખોટું થાય એમ કહેવું તે; બદદુઆ.

આરાધન=પૂજન.

નિમંત્રણુ=નોતરં.

સ્વીકાર્યુ=કબુલ કર્યું.

ઉ. ૧. જે-તે=સંબંધી સર્વનામ છે; કારણ કે 'જે'-વાક્યની શરૂઆતમાં આવે તો 'તે' વાક્યની વચમાં આવવોજ જોઈએ.

ઉ. ૨ નાદાન ઉપરથી નાદાની ગુમાન ,, ગુમાની.

ઉ. ૨. બે-ભાન, બે-ગુનાહ, બે-વકુફ, બે-દીલ, બે-રોજગાર, બે-મમાન.

પાઠ ૫.

ધર્મનિષ્ઠ=ધર્મ+નિષ્ઠ-નિષ્ઠા=આકીન;

શ્રદ્ધા) ધર્મ પર શ્રદ્ધાવાળા
 મસીઆન=માસા માસીનાં છોકરાં.
 ભેટ=ધનમ.
 સલાહકાર=સલાહ આપનાર.
 ચરિત=ગિરંગીનો હેવાત.
 નિર્ભયતાથી=મીઠણુપણુ સિવાય;
 વગર બીકે.
 ચાંચીઆ=દરીઆમાં વહાણો લુંટનાર.
 સમદષ્ટિ=(સમ=સરખી+દષ્ટિ=નજર)
 એક સરખા ગણવા તે.
 પુદ્ધિશાળી=અક્ષયગાજ; પુદ્ધિવાળો.
 પરાક્રમી=મહાદુર.
 કાશ્લો=માસ લઇને જતું ટોળું.
 આપઘાત=પોતાની મેજે મરી જવુંને.
 નેળ=નાળ; ગલી.
 શબ્દો=મુકાં.
 હજી=જનના.
 કમ્પાન=વહાણુનો ઉપરી; આગમોટનો
 ઉપરી. (અ.) કેપ્ટન કહેવાય છે.
 સંધિ=સલાહ.
 કરાર=લેખ.
 ઉ. ૧. નામે=ત્રીજી વિં સંબંધનાર્યે.
 ઉ. ૨. શબ્દ એ વાર કહેવાથી તેમાં

નિશ્ચિતપણુ સાથે વૃદ્ધિ દેખા-
 ડાય છે.

ઉ. ૩. કર્તા વિચાર.

પાઠ ૬.

સંપાદન કર્યું=મેળવ્યું.

અટળક=ત્રણુંજ.

મગજ પર પુષ્કળ ભાર રહેવા લાગ્યો
 =માથે ધણી ચિંતાનો બોજો
 જણાવા લાગ્યો

અશાંતિ=ખળખળાટ.

ભાસ્યું=જણાવ્યું.

દુઃખિન=દુઃખી; નારાજ.

અનુપમ=તેજપાળની સ્ત્રીનું નામ છે.

અનુમોદન=પસંદગી; પુષ્ટિ.

૩૨થી=ગમી; પસંદ પડી

જૈનમંદિરો=શ્રાવક લોકોનાં દેરાસર.

તીર્થંકર=જૈન ધર્મના સ્થાપક

બધા મળીને ૨૪ થયા, તેમાં શ્રી

પાર્શ્વનાથ અને શ્રી મહાવીરસ્વામી

એ બે મુખ્ય છે.

સુપ્રસિદ્ધ=સારી રીતે વખણાયેલું;

ધણું પ્રસિદ્ધ. (સુ=ત્રણું)

ચદિઆતી=ઉત્તમ.

કીર્તિ=આખર.

અમર=કાયમની; અચળ.

જૈન=જેણે ઇંદ્રિયો જીતી છે તે
જન-મહાવીર સ્વામી; તેના અનુ-
યાયી તે જૈન.

ઉ-તેજન=મદદ.

કદર=પૂજ;

સદુપયોગ=(સદ્+ઉપયોગ) સારો
ઉપયોગ.

ઉન્મત્ત=મદાંધ; ગાંડું.

ગુલતાન યષ્ટ=મન્યા રહી.

અન્ય=બીજું.

સ્પષ્ટ=ચોકળું.

મુચના-હમા પાઠના અર્થ
તથા સમજુતી ૮૨ મા પાઠ
પછી જુઓ.

પાઠ ૮.

મિશ્ર=મેળાં.

વેગે=ઝડપે.

નરમાદા=સ્ત્રીપુરુષ; નરનારી.

નિવાસ=રહેઠાણ.

અખોલો=પોલાણ.

પ્રવાહી=નરમ; રેલો ચાલે એવા.

ભક્ષણ=ખાવું તે.

સંદેશી=સમાચાર.

બંધનમાં=કાબુમાં; તાબામાં.

સ્વચ્છંદી=પોતાની મરજી પ્રમાણે

ચિહરતાં=હરતાં ફરતાં; ઊડતાં.

પદો=કવિતાની કડીઓ.

મતલબી=સ્વાર્થી.

કાં=કયાં; કેમ; શા માટે ?

અધિકુ=ધણુંજ.

પ્રણય રસ બીનું=પ્રેમની લાગણીથી
ભરેલું.

પરગજુ=પરોપકારી; પારકાનું બહું
કરનાર.

રિઝવવા=રાજી કરવા.

વૃત્ય=નાચ.

ગમ=મારા.

સ્વચ્છંદી=પોતાની મરજી પ્રમાણે
ચાલનાર.

પરવશ=(પર+વશ) પારકાને તાબે.

અહ=અહરે ! ખેદ સૂચવે છે.

કેવળ પ્રયોગી અવ્યય.

સંહારી=નાશ કરી.

સુખદ=(સુખ+દા=આપવું તે)

સુખ આપનાર.

રતિઅધો=(રાત=પ્રેમ) પ્રેમનાં
બંધનો.

કલાપી=મેર; કલાપ કરનર. મેર
નાચતી વખતે કળા કરીને નાચે
છે. આ સ્થળે એ અર્થમાં એ
શબ્દ નથી. કેટલાક લેખકો
પોતાનું પુરૂં નામ લખવાને બદલે
ઉપનામ ધારણ કરે છે. આ
નામ લાઠીના સ્વર્ગસ્થ ઠાકોર
સરસિંહજી તપ્તસિંહજીએ ધારણ
કરી ગુજરાતી સાહિત્યમાં બહોળા
વધારો કર્યો છે. એમનાં કાવ્યોનું
પુસ્તક 'કલાપીનો કેકારવ' નામે
પ્રસિદ્ધ છે. તે એમના મિત્ર
મણિશંકર રતનજી ભટ્ટ બી. એ
તરફથી પ્રસિદ્ધ થયું છે. મણિ-
શંકરે પણ પોતાનું ઉપનામ
'કાન્ત' રાખેલું છે આ ઉપરાંત
'કાશ્મીરનો પ્રવાસ' સસ્તા સાહિત્ય
વર્ધક કાર્યાલય' તરફથી પ્રસિદ્ધ
થયો છે તે પણ સ્વ. કલાપીનીજ
પ્રસાદી છે.

બંધે=બંધનમાં.

દિલ=મન.

કિલ=શરીર.

મતલબી=સ્વાર્થી.

કાં=શા માટે ?

અધિકું=વધારે; બહુજ.

પ્રણય રસ મીનું=પ્રેમની લાગણીથી
ભરપૂર.

પરગણુ=પરોપકારી.

રિઝવવા=રાજી કરવા.

તત્પ=નાચ.

મમ=મારું.

સ્વચ્છંદી=મનમાં આવે ત્યાં ફરનારું.

પરવશ=પારકાને તામે.

અહ=અહાહા.

સંહારી=નાશ કરી.

સુખદ=સુખ આપનારાં.

રતિમધો=પ્રેમનાં બંધનો.

જીલમી=ખાતકી.

કવિ કયુતરને કહે છે કે મેં
તને પાંજરામાં પૂરી બંધનમાં
નાખ્યું. એટલું બધું મારું મન
સ્વાર્થી શા માટે થયું ? અરેરે,
તો પણ મારા પર તારું બહુજ
હેત હતું.

અહાહા, તારું હેયું પ્રેમની
લાગણીથી ભરપૂર અને પરોપકારી.
હોવાથી જ્યારે કું કુંબી હોઈ

ત્યારે મારું મન આનંદમાં લાવ-
વાને તું નાચતું.

તને બંધનમાં નાખ્યું; તોએ
પ્રેમ વડે મારું હૃદય સળગી
ઉઠ્યું નહિ. તું મનમાં આવે ત્યાં
ફરનારું હતું તેને મેં અહાહા,
પરાધીન કરી દીધું.

માણસો સુખ આપનારા
પ્રેમનાં કુદરતી બંધનો નાશકરી
અરે, બોળાં નિર્દોષ પ્રાણી પર
ગુલમ કરે છે તે કેવું ધાતકી છે !

પાઠ ૯.

પત્ની=ધણિઆણી.

વાદન=વગાડવું તે; બળવવું.

પ્રવીણ=હોશિયાર; ચાલાક.

પરવાનગી=રજ.

મશગૂલ=ચક્રચૂર; ગરક.

આકર્ષાઈ=એચાઈ.

મૃત્યુવશ થયો=મોતને તાએ થયો;
મરી ગયા.

સુઝાડી=દેખાડી; બતાવી; કહી.

સુંસરા=એક છેમથી બીજા છેડા
સુધી; સીધા.

પૈસાના ઘેલા=તોળી.

આવેશ=ગુસ્સો; લાગણી.

મોખરે=મેં આગળ.

પલાયમાન થઈ ગયાં=નાસી ગયાં.

ઠેસ=પગની ઠોકર.

આબી=ચકિત, અચંબાવાળી.

ગરાશીઓ=રજપૂત.

મિજલસ=મેઠક; મંડળી.

અચંબો=નવાઈ; આશ્ચર્ય.

નામરદ=પાયલો.

પાઠ ૧૦.

કડિઆળી=કડીવાળી; જેને છેડે

ભોખંડ જડેલું હોય એવી.

આવેશ=ગુસ્સો.

માર્ગ=ઉપાય.

વ્યસની=કુટેવવાળાં.

દુરાચારી=નહારાં આચરણવાળાં.

ધેનમાં=કેદમાં; બીન સાવચેત
હાલતમાં.

ચોકી=પહેરો. ભરનારાઓને માટે
નક્કી કરેલી એકઠા થવાની જગા;
ગેટ.

જમાવ થયો=ટોળાબંધ એકઠા થયા.

કરડે માંકડ ને માર ખાય ખાટલો=
ગુનેગાર રહી જાય ને બીન ગુને-

ગાર માર્યો જાય. એના જેવી
કહેવતો—

(૧) ગોળ ખાય ગુલબો, ને માર
ખાય દુલબો.

(૨) પાડાના પેટમાં દુખે ને
પખાલીને ડામ દે.

સખૂર=રાખો; અટકો.

બિન ગુનેગાર=વાંક વિનાનો; નિર્દોષ.

નિર્દોષ=વાંક વગરનો.

મુક્ત કર્યો=છોડી મુક્યો.

ધૃશ્વરેચ્છા=(ધૃશ્વર+ધૃચ્છા) પરમે-
શ્વરની મરણ.

સર્પડંશથી=સાપના કરડવાથી.

અકસ્માત=અચાનક.

અનર્થ પરંપરા=એક પછી એક
થએલાં માઠ કામો.

સાદી કેદ=મજબૂરી નહિ કરવી પડે
એવી કેદ.

અનિષ્ટ=(અન=નહિ+ષ્ટ=ધૃચ્છેલાં)
માઠાં.

પારણામ=છેવટ; ફળ.

ઉદભવે છે=ઉત્પન્ન થાય છે.

સંશોધન=સારી રીતે ખોળી કાઢવું તે.

વિકટ=મુશ્કેલ.

તકલીફ=અડચણ.

પાઠ ૧૧.

ઉજ્યુતા=ગરમી.

ઉજ્યુતાને અમુક અંશે=ઉજ્યુતા

માપવાના યંત્રમાં અંશ નોંધેલા
હોય છે કે જે વડે પદાર્થમાં કેટલી

ગરમી છે તે જાણી શકાય છે,
તેવા અમુક અંશની ગરમી હોય

ત્યારે દરેક ધાતુ પીગળે છે.

અંશ=આકો; ડિગ્રી; દરજ્જો; એક
જાતનું માપ.

સ્વરૂપ=દ્વઆકૃતિ વગેરે મૂળ ગુણો;
અસલ સ્થિતિ.

યર્મોમિટર=ગરમીમાપક યંત્ર; તાવ
માપવાની શીશી.

આંક=આંકડા; કાપા; અંશ.

વિકાસ=ફુલવું તે.

શાસ્ત્રીય=શાસ્ત્રને અનુસરતું.

મિશ્રિત=મેળાયણું.

અશુદ્ધ=મેલી; શુદ્ધ નહિ તે.

હબ્બુ=અડીકો; જે પૈસાની કિંમતનો

તાંબાનો સિકકો.

પાઠ ૧૨.

કપુત=નકારો છોકરો.

ક=નહારો

સ=સારો

સપુત=સારો છોકરો.

પુત-પુત્ર=છોકરો.

તેહ=તે.

નિજ=પોતાના.

ખોળે=કુખાડે; નખખોલ ધાલે.

છિદ્ર=દોષ.

ખોલે=પ્રકટ કરે; જાહેરમાં મૂકે.

સ્વજન=સગાંવહાલાં.

સ્વ=પોતાનાં.

પર=પારકાં.

પરજન સ્વજન

પરધન સ્વધન

પરદેશ સ્વદેશ

પરવશ=પારકાને તાબે.

પાર=છેડો.

પુત=છોકરો.

પૂ નામના નરકમાંથી તારનાર

માટે પુત્ર=દીકરો.

સિધે મારગ=સાચે રસ્તે.

અધર્મ=અનીતિ.

ટાળે=મટાડે.

દીન=ગરીબ.

કુઃખડાં=કુઃખો; ડાં-તિરસ્કાર દર્શા-

વવા પ્રત્યય લાગ્યો છે.

છોકરડાં બાળક.

વાછરકું

ડો-ડી-કું-ડાં-ક લઘુતાવાચક

પ્રત્યય છે.

અરચિયા=ભજ્યા.

દામ=પૈસા

પરમારથ=પારકાનું ભલું કરવું તે.

જોડે=મેળવે; પ્રાપ્ત કરે.

ગર્થ=ધન; દોલત.

હરિઅર્થ=પ્રભુને માટે

નવ=નહિ.

અપવશ=અપકીર્તિ; બદનામી; ગેર-

આમર.

સદ્ગુણુ=સારા ગુણો.

અવનિ=પૃથ્વી.

અવતાર=(અવ=નીચે+ત=તરવું)

નીચે ઉતરવું; જન્મારો.

નરતણુ=માણસના.

પાઠ ૧૨.

જે પોતાના ધંધાનું નખખોલ

ધાલે તે કપુત કહેવાય.

જે પોતાના હોય જાહેરમાં મુકી
દે તે કપુત કહેવાય.

જે પોતાના સગાંવહાલાંને દુખ
કરનારા હોય તે કપુત કહેવાય.

જે પારકાને તાબે રહીને પોતાનું
પેટ ભરતા હોય તે કપુત કહેવાય.

એવા ધણા પ્રકારના કપુત છે
કે જેનો કહેતાં પાર પમાય નહિ;
શામળભટ્ટ કવિ કહે છે કે એવા
કપુત છોકરા કોઇને પેટ પકાશે
નહિ—કોઇને ત્યાં જન્મ પામશે નહિ.

જે સીધે રસ્તે ચાલે તે સપુત
(સારો છોકરો) કહેવાય.

જે અધર્મને મટાડે તે સપુત
કહેવાય.

જે પોતાનાં માણસોને સુખ
આપે તે સપુત કહેવાય.

જે ગરીબોનાં સંકટ મટાડે તે
સપુત કહેવાય.

વળી સપુત તો તેનુંજ નામ
છે કે જેણે પ્રભુને હેતથી ભજ્યા.

શામળભટ્ટ કવિ કહે છે કે
સપુત માણસ તેજ કે જેણે પારકાના
કષ્ટાણુને માટે પૈસા ખર્ચ્યા છે.

જે વેપારથી પૈસો પ્રાપ્ત કરે
તે સપુત કહેવાય.

જે પ્રભુને માટે પુણ્ય કરે
તે સપુત કહેવાય.

જે ચોરી કે નિદા ન કરે તે
સપુત કહેવાય.

ધણાખરા સદ્ગુણો જોતાં સપુ-
તને સ્વર્ગમાં પણ સુખ જ છે.
શામળભટ્ટ કવિ કહે છે કે આ
પૃથ્વીપર તે માણસના અવતારને
ધન્ય છે.

શામળભટ્ટ કવિ—શ્રીગોડ
માળવી બ્રાહ્મણ અમદાવાદની વેંગ-
ણપુર નામે પરામાં રહેતા. એમણે
સાદી ભાષામાં મનોરંજક કાવ્યો
તથા નરનારીની ચાતુરીનાં વર્ણનો
સારાં લખ્યાં છે. સિંહાસન ઝત્રીસી,
સુડા બહોતેરી, ખરાસ કસ્તૂરી,
વેતાલ પચીસી, રાવણ મદોદરી
સંવાદ, મદનમોહના, ઉદયમ કર્મ
સંવાદ વગેરે અંથો એમનાં બનાવેલાં
પ્રસિદ્ધ પામેલાં છે. રામદાસ નામે
સીદ્ધાંતનો શ્લોકો પાટીદાર તથા
તેના છોકરા ઝવેરદાસે એમને સારો

આશ્રય આપ્યો હતો. કવિ થોડું
ધણું કારસી, ઉદું, તથા સંસ્કૃત
જાણતા; પરંતુ પ્રેમાનંદે જોવા મોટા
વિષયો લખ કવિતા કરી છે તેવા
વિષયોપર એમણે કરી નથી. સમ-
સ્થાઓ અને છંદોપાતો શામળનાંજ !

પાઠ ૧૩.

સ્થળચર=(સ્થળ+ચર=ચાલનાર)
જમીનપર ચાલનારાં; ભૂમિપર
રહેનારાં. ભૂચર. આકાશમાં
રહેનારાં ખેચર

જળચર=પાણીમાં રહેનારાં.

શોભિતું=દેખાવડું.

ઉપયોગિતા=ઉપયોગી હોવાપણું.

ખૂબસૂરતી=સુંદરતા.

રાજ્યાસન=(રાજ્ય+આસન) રાજ-
ગાદી.

કુશળ=ચાલાક; હોશિયાર.

ઉત્તમ=સારામાં સારા.

હલેસાં=પાણી ખસેડવાતું સાધન

વેગ=ઝડપ.

હંસ ગામિની=હંસની પેઠે ચાલ-
નારી. ગજ ગામિની=દાથીની
પેઠે ચાલનારી.

સ્વેત=સફેદ.

ઔરોલિઆ=એ નામનો દેશ એ-
શિયા ખંડના અગ્નિ ખુણામાં
મોટા બેટ કેપે બિટિશ સરકારના
તાબામાં આવેલો છે. લ્યાનું સોનું,
ઘોડા વગેરે બહુ વખણાય છે.

લગ્નોલ્લભ=નજીકમાં નજીક. એના
જોવા દિવસન એ વાર કહેવાતા
શબ્દો-પોતપોતાના, ઠેકઠેકાણે
ધેરધેર.

પાઠ ૧૪.

અંધ=આંધળી; એક આંખોથી
જોવાતું નહિ હોય તેવી. એક
આંખથીજ નહિ જોવાતું હોય તે
કાણી કહેવાય. જે ત્રાંસી નજર
રાખે તોજ આંખે જાણતું હોય
તો બાડી કહેવાય. આંખો ઝીણી
ઝીણી રાખીનેજ જોવાતું હોય
તો ચુંચળી કહેવાય, હોય તેથી.
ઉલટુંજ જાણાય તે ઉધી
પુતળી કહેવાય. રાત પડે ને
ખીલકુલ ન દેખાતું હોય તો
રતાંધળું કહેવાય.

કૂચ કરતી=મુસાફરી કરતી.

પ્રચલિત=ખણીતી; ફેલાયતી; ચાલતી

પ્રાચીન=ખસલનો.

પ્રહાર=આઘાત; ધા.

વિહાર દરવો=રમવું; ક્રીડા કરવી.

અતિ પ્રિય=મુજો વહાલો.

પાઠ ૧૫.

મૂળ=અગાઉના વખતથી.

સીમોન=સંકા; હિંદુસ્તાનની દક્ષિણમાં આવેલો ખેટ.

સ્વાભાવિક=કુદરતી.

મૂસળધાર=(મૂસળ=સાંમેલું+ધાર=ધોધવો) સાંમેલા જેવડી ધાર;

પુષ્કળ.

સતત=ચાલુ ને ચલુ; હમેશાં.

જડમૂળથી=જડ તથા મૂળ ઉખડી

જવાથી-ફરી ઊગે નહિ એવી રીતે.

નીંદવું=નકામું ધાસ કાઢી નાંખવું તે.

ઉત્તમતા=શ્રેષ્ઠતા; સારાપણું.

અધમતા=ઉત્તરતાપણું.

નાજુક=કુમળી

સોરમ=સુગંધ.

પાન=પીવું તે.

પ્રસરેલું=ફેલાયલું.

પાઠ ૧૬.

ખેદરકારી=ત્રાણજી વગર;

અભ્યાગત=મેમાન; પરાણો.

સન્માન=પરાણાગત;

પાન=પીવાની ચીજ.

જહરાગિન=(જહર+અગિન) પેટનો

અગિન; પાચન શક્તિ.

મંદ=ધીમું.

પાઠ ૧૭.

તંદુરસ્ત=તીરંગી.

પ્રતિ=તરફ.

ફરજ=ધર્મ.

અદા કરવી=પાળવી; યોગ્ય રીતે બજાવવી.

સ્વાભાવિક=કુદરતી.

અન્ન જીવાડે ને અન્ન મારે=માફક-

સર ખાધેલું અનાજ પુષ્ટિ આપી

જીવાડે છે પણ તેજ અન્ન ખેહક

ખાવાથી મોત નીપજે છે.

ભૂખ ખાતર=ભૂખ લાગી હોય તેટલા સાર.

ખાવા ખાતર=ભૂખ ન લાગી હોય

તો પણ ખાવા સાર.

નિયમિત=સરખું.

મિત=માપેલું; થોડું; પચે એટલું-

છૂટ=છૂટવા ચોગ; હિતકારક.

વધો=હરકત; અડચણ.

વિક્ષેપ=હરકત; અડચણ.

દર્મિયાન=વખતે.

હાનિ=નુકસાન.

અવયવ=ઈંદ્રિયો; ભાગ.

ક્રિયા=કામ.

વીત્તા=ગયા.

વ્યક્તિ=દરેક છૂટો પદાર્થ; છૂટું

માણસ. એનાથી ઉલટો શબ્દ

સમષ્ટિ=જાતિ=આખો વર્ગ-સમૂહ
-સમુદાય-જથો ઇ.

એડી જિંદગીવાગા=શરીર સંબંધી

મહેનત કરવી પડતી ન હોય તેવા.

પ્રવૃત્તિવાળા=કુદોગી; કંઈ ને કંઈ

કર્તાજ કરનાર

પ્રવૃત્તિ=કામકાજ ઉલટો શબ્દ

નિવૃત્તિ=નિરાંત; ઉદોગમાંથી દૂર

રહેવું તે.

દેખીડું=જણાઈ આવે એવું.

સર્જાઓ=પેદા થયો.

આવશ્યક=જરૂરનું

અર્ધચર્વિત=અર્ધું ચાવેલું.

પ્રવેશ કરે=દાખલ થાય.

રાસાયણિક=રાસાયણ શાસ્ત્ર પ્રમાણે

નિશ્ચિંત=ચિંતા વગરનું

વિચાર મગન=વિચારમાં ગરક

ઉદાસી=દીલગીરી; એપરવાધ

અનુભવે=ભોગવે

નર્પિળ=ખળ વગરનું

નીભે=ખમે; ચાલે.

પાઠ ૧૮.

પિતામહ=માપના બાપ.

શંતુનું=એ નામના રાજા.

હસ્તિનાપુર=દિલ્હી.

મહાપ્રતાપી=બાણું તેજસ્વી; ધણું
શક્તિવાળું.

ચંદ્રવંશી=ચંદ્રના વંશના. એ વંશના

રાજાઓ પગે ચાંદીનો તોડો

પહેરતા આવ્યા છે; અને સૂર્ય-

વંશના રાજાઓ પગે સોનાનો

તોડો પહેરતા આવ્યા છે.

વેદ=હિંદુઓનું મૂળ ધર્મ પુસ્તક.

એ ચાર ગણાય છે; ઋગ્વેદ,

યજુર્વેદ, સામવેદ અને અથર્વ વેદ.

વેદાંગ=ચાકરણ, છંદશાસ્ત્ર, નિષ્ક્રા

એટલે જેમાં વેદના શબ્દોનું

જ્ઞાન આપેલું છે તે શાસ્ત્ર, વગેરે.

વેદના છઅંગ ગણેલાં છે.

ધતુવિધા=નનુષ બાણુનો મરણ
પ્રમાણે ઉપયોગ કરતાં શીખ-
વાની કળા.

પ્રાપ્ત કરી=મેળવી.

દેવરાજ સમાન=(દેવરાજ=દેવતા-
ઓના રાજા ઉદ્ધ+સમાન=જેવા)

ઉદ્ધના જેવા

શુકાચાર્ય=દેવોના યુદ્ધ એ એક
આંખે કાણુ હતા. તેમને મૃત
સન્નિવતી=મરેલાને જીવતું કર-
વાની વિદ્યા પણ આવડતી હતી.

બૃહસ્પતિ=શુક-એ દેવનાઓના
યુદ્ધ હતા.

અસ્ત્ર શસ્ત્ર વિદ્યા=(અસ્ત્ર=દેવું)
બાણુ જેવાં દેવતાનાં હથિયાર
તે અસ્ત્ર; (શસ્ત્ર=છેલું; કાપડું.)
તરવાર, બાલો વગેરે મારવાનાં
હથિયાર તે શસ્ત્ર. એ બંને
વાપરવાની કળા.

સંપાદન કરી=મેળવી.

રાજધર્મ=રાજા ત-નીકે શી રીતે
વર્તવું તે.

સંપૂર્ણ=પુરેપુરું.

મુગધા=શિક્ષક.

સર્વત્ર=અધે ઠેકાણે.

અલોકિત=દુનિયામાં સાધારણ રીતે
જેવામાં નહિ આવે એવું.

દેવરૂપ=દેવ જેવું સુંદર રૂપ.

મધુરગંધ શરીરમાંથી નીકળતો
મીઠો વાસ.

મોહિત થયા=તેના પર તેમનું ચિત્ત
લાગ્યું.

માગણી=વિવાહ કરવા કહેવું તે;
માગું.

અત્યુત્સુક=(અતિ+ઉત્સુક=ઈચ્છાવાળું
ધણ્યા આતુર; પ્રમળ ઇચ્છાવાળા

આસકત=ચોટેલું; જોડાયલું.

નિમગ્ન=ગરક; ડૂબેલા.

લેવાતા=સુકાતા

અસ્ત્રચ્છેરાયણ; ડૂબેલા.

વત્સ=છોકરાને માટે વહાણથી બોલ-
વાનો શબ્દ.

સારથિ=સેવક; રથ હાંકનાર.

ભાવ=હેત; પ્રીતિ.

સંશય=શક.

નિરંતર=રાત્રાહાડો, હંમેશા.

અલ્પચર્ય=નિહંગી સુધી નહિ પરણવું
તે; સંસાર આંડવા નહિ તે; સ્ત્રી

સંગથી હમેશ દૂર રહેવું તે.
 બયાનક=કારમી; દુઃખ ઉપગમે એવી
 પ્રતિજ્ઞા=પથ; નિશ્ચય; ટેક
 બીજમ=મયંકર
 ભોગઆપી=ત્યાગ કરી.
 ઉપનિષદ=રેહનો એક ભાગ એમાં
 ઈશ્વર કોણ છે, આપણો આત્મા
 શું છે, જગત્ શું છે, વગેરે
 સંબંધી વિચાર આપ્યા છે તે
 ભાગ.
 નમુનાદાર=દર્શન લેવા લાયક; ઉત્તમ.
 અલોકિઃ=આ દુનિયામાં નહિ જડે
 એવી.
 પિતૃભક્તિ=પિતા તરફની ભક્તિ-
 આસક્તિ; પ્રેમ.
 અમર=કાયમ રહે તેવી.
 પ્રાપ્ત કરી=મેળવી.
 પાઠ ૧૯.
 રવયંવર=પોતાની મેળે પસંદગી
 કરીને વરવું તે.
 તિરસ્કાર=અપમાન.
 વૃદ્ધ=વરડો.
 પળીઆં=ચોળા વાળ માથે થઇ
 જવાં તે.

નિર્લજ્જ=જાજ વિતાનો
 જીવનપર્યંત=જીવતાં સુધી
 મિથ્ય=ફોગટ
 પ્રતિજ્ઞા=પથ; ટેક, અડગ નિશ્ચય
 નિધાનગોબ્યા
 અદ્વિતીય=અનુલ; કોઇ બરાબરી કરી
 ન શકે એવું.
 મહામુશીયત=જેમ તેમ મોટી
 અડચણ વેઠીને.
 અન્ય=મીઞે.
 કબૂત્રી=મંજુર કરી; પોતાની કરી,
 આરાધ્યા=સ્તુતિ કરી; ભક્તિ કરી.
 કોણાચાર્ય=પાંડવકૌરવોને ધનુર્વિદ્યા
 શીખવનાર ગુરુ.
 અનીતિ=દુરાચાર
 વાર્પા=અટકાવ્યા.
 અનાચાર=અનીતિનું કામ.
 જય=જીત.
 વાંછવો=ચાહવો.
 બાણ શરપા=બાણની પધારી;
 બાણથી બનાવેલું મિછાનું.
 મોક્ષધર્મ=સંસારમાં જન્મમરણના
 ફેરામાંથી છુટી જવાનો રસ્તો.
 અત્યંત=વધુજાજ.

પ્રવીણ=હોશિયાર,

ભંડાર=ખજાનો.

ગૌરવભર્યા=મોટાકાવાળા.

પ્રખ્યાતિ પામ્યા=આખરદાર મળ્યાયા;

વખણ્યાયા; જાણીતા થયા.

પાક ૨૦.

ભીખ=ભિક્ષા; માગીને ખાવું તે.

પ્રતિષ્ઠિત=પ્રતિષ્ઠિત=આખરદાર.

લાજ=જાન; શરમ

કસ=શક્તિમાન; મજબૂત.

ભિખારી=(ભિક્ષા=ભીખ+આહારી=

ખાનારો) ભીખ માગી ખાનારો.

વેઠ=શરીરનો નકામો ખોળો.

નિજ=પોતાની.

સંપત્ત=મરેલું; પૈસાદાર.

પ્રતિષ્ઠા=આખર.

અભિમાન=(અભિ=સાથે+માન=)

માન ભેર; ગર્વ, ગૌરવ; મોટાકા.

ટેક=સ્વાભિમાન; નિશ્ચય.

રહેજ=જરાજરામાં.

મોટાકા=ગૌરવ.

નીભે=મની શકે; નભી શકે.

જાત=પાત; ભીખ માગ.

સદાવ્રત=રોજ મહત્ત અંત આપ.

વામાં આવે છે તે.

આપ=પોતાનું.

જે આખરદાર માણસ છે તેને
તો આજસને લીધે ભીખારીનું કામ
કરવું પડે તેમાં બહુ શરમ આવે
છે. ૧.

જે શરીર મજબૂત છતાં
ભિખારી થઈને પેટ ભરે છે તેને
જીવતો છતાં મુઝેલા જેવો જણવો.
તે શરીરનો ખોળો નકામો ઉઝડી
રચો છે. ૨.

મારી જાત મહેનતથી મેળ-
વેલું અનાજ ખાઈને હું જીવતો
રહીશ; અને મારી મહેનતથીજ
મેળવીને હું પૈસાદાર થઈશ. ૩.

એ રીતે કરવાથીજ મારી
આખર છે; એવો ગર્વ મનમાં રાખી
એ નિશ્ચય સહેજમાં છોડી દેવો
નહિ. ૪.

જ્યાં સુધી ભીખ માગી નથી
ત્યાં સુધીજ ગુણ અને મોટાકા ટકી
રહે છે, માટે બની શકે ત્યાં સુધી
મામ નહિ. સદાવ્રતમાંથી મેળવેલા
અન્નને વિધાર હો. ૫.

મનમાં નહીં સમજવું કે
 નિશ્ચય ઉપર અને ઉદય ઉપરજ
 બધું કલ્યાણ છે ૬
 નર્મદાશંકર-સુરતના આમલીરાનના
 નાગરપ્રાહ્મણ; નર્મકોષ, નર્મગદ્ય
 તથા નર્મ કવિતા વગેરેના કર્તા.

પાઠ ૨૧.

પૂર્વે=પહેલાં.

હયાતી=હોવાપણું; અસ્તિત્વ

અન્યત્ર=(અન્ય=મીઠું+ત્ર=સ્થાન)

બીજે ઠેકાણે.

વિચિત્ર=નવાઇ ઉપજાવે તેવું.

નિરાધાર=(નિરૂ=નહિ) આધાર
 વગરનાં.

આવશ્યક=જરૂરનું.

ભાસ=હેખાવ.

પેદુ=પેટની નીચે પૂછડી તરફનો
 પાછલા બે પગની નજીકનો ભાગ.

પ્રહાર=ધા.

આત્મ રક્ષણુ=પોતાનો બચાવ.

ટોળાખંધ=જામાં.

પાઠ ૨૨.

પ્રતાપ=દાયદો.

ગેલ=ગમ્મત.

મિગજ હાથ રહો નહિ=ગુસ્સે
 થયો.

હોડ=શરત.

પાઠ ૨૩.

ધનાઢય=(ધન+આઢય=મળવાન)
 પેસાદાર.

દ્રવ્ય દેખી મુનિવર ચળે=પેસા

જોઇને ત્યાગીની પણ્ય દાનત બગડે.

મુનિવર=મુનિઓમાં વર-ત્રેહ; યોગી.

તરુવર. ઋષિવર. ગિરિવર,

સરૌવર.

દાનત=મતિ; બુદ્ધિ; નિષા.

તક સાધી=લાગ જોઇ.

બ્યવહાર=કારભાર.

પ્રમાણિકપણાથી=ચાત્રબી રીતે.

પ્રતિષ્ઠિત=આપરદાર.

ગણના=ગણતરી.

સાખ્ખ=ખાંટ; બધા વિશ્વાસ કરે ને

પેસા ધીરે એવી આપર.

ઉદારતા=મલાઇ; પરોપકાર બુદ્ધિ.

વર્તન=ચાલચલગત; વર્તણુક.

કાલક્રમે=વખત જતાં

બાહોશી=ચપળતા ને હોશિયારી.

નિષ્પક્ષપાત=અધાંને સરખાં ગણવાં.

એથી હલકું પક્ષપાત=એક તરફ
વધારે ને બીજા તરફ એછા
ભાવ બતાવવો તે.

પાયરી=દરજી.

મુકર્દમા=કેસ.

અદલ કન્સાફ=આજબી ન્યાય.

પુરાવો=સાક્ષીઓએ કહેલી હકીકત.

વિરુદ્ધ=હલકો.

ઠેરવો=ગણવો; માનવો.

ફેસલો=ચુકાદો.

તલસી રહી હતી=આતુર થઈ રાહ
જોઈ રહી હતી.

આકુળ વ્યાકુળ=ખેબાકળું.

મભરાટ=ખેબાકળાપણું.

મુખમુદ્રા=મોંનો આકાર.

સ્તબ્ધ=સ્થિર.

ચકિત=ચોંકેલી.

છક થશો=અચંબો પામશો.

વિશ્વસઘાત=ભરોસાનો ભંગ,

ડંખે છે=કરડે છે; અંદરથી ખટકે છે

ધટતી=ચાજબી

અશી=જરા; થોડું; લગાર

મુક્ત થઈશો=અચીશો; છુટીશો

હકયનો ડંખ=અંતઃકરણનો ખટકો;
કચવાટ.

મર્મવેધી= મર્મસ્થાનને વીધે એવું;

હકયની પાસેનું સ્થાન જ્યાં માર-
વાથી તરત પ્રાણ જાય તે

મર્મસ્થાન

સમૃદ્ધ=પૈસાદાર

નિઃશંક=શંકા વગર; નીડરપણે;
બીક વગર

સવિસ્તર=વિસ્તાર પૂર્વક; પુરેપુરી
હતી તેમ ને તેમ

કૃત્યો=કામ

છયોક=ખુદ્દી રીતે

પસ્તાતા=સંતાપ કરતા; દીસગીર
થતા; પસ્તાવો કરતા

શુદ્ધ ભાવથી=નિષ્પાપ હૃદયે; ચોક્ખી
ભાગણીથી

આકસ્મિક=અકસ્માત એકાએક મળી
આવતા

સંસ્કાર=છાપ

આકર્ષાય=ખેંચાય

વેદના=પીડા; દુઃખ

દુઃખદાયક=દુઃખ હાવનારે તેવું.

પાઠ ૨૪.

અધિક=અણેજ.

વિચિત્ર=આશ્ચર્યજનક.

નીલવર્ણી=કાળાશ પડતા આસમાની
રંગના શરીરવાળો પુરુષ; કાળી
આસમાની વનરપતિ ખાઇ નિર્વાહ
કરતો તેથી અને ઉઘાડામાં રહે-
વાથી એતું રૂપ આવું બની
ગયું હતું.

ગદા=પાથરનું એક છેડેથી વજન-
દાર હથિયાર.

સ્વરૂપ=દેખાવ

વિકરાળ=બિહામણું.

ભયભીત=ભયથી ખીંચેલા

ભયભીત થયા=ખીંધ.

ડમે=ખસે; હારે.

વિજય=જીત.

મગર=અભિમાનવાળો.

વિશ્વાશુ=મરોસાદાર.

સંભળ=કાળજી.

પ્રખળ=તીવ્ર; વેગવાન.

તીરકામણું=તુષ્યાણું.

મધ્ય હ્ર=પોર; સૂર્ય માથે આવેલો
કોય લે જાયત.

મુક્ત થયો=છુટી ગયો.

નિવાસ=રહેઠાણ.

બેડાળ=વાંકાચુંકા અંગવાળો.

નિર્વાહ કરતો=ગુજરાત કરતો;

બરણપોષણ કરતો.

બિહામણું=ખીક લાગે એવું.

બેખાકળી=ગમરામણવાળી; ગામલી.

અડાબ્યા=વંચકાબ્યા.

ગમરામણ=ખીક.

આવેશ=ગુસ્સો.

વિદાય કર્યા=મોકલી આપ્યા.

રાતો પીળો=કોષના આવેશમાં
આવેલો.

નિવેદન કરી=હી સંભળાવી.

હૈયાનો હાર=અણેજ વહાલો; ગળામાં

હાર પહેરવો જેટલો પ્રિય થઈ

પડે છે તેટલો વહાલો.

આંખની કીકી=અણેજ કીંમતી;

આંખની કીકી જેવી અમૂલ્ય છે

તેટલોજ મોંઘો.

પતો ખાધો નહિ=ઠેકાણું પડ્યું નહિ.

પાઠ ૨૫.

ફનિયાની ઘટમાળ=ઘટમાળ-ઘડાનો

હાર; કોસ કુવામાંથી પાણી

કાઠવાની રેંટમાં જેમ ધડા ઉપર
નીચે જાય છે, તેમ દુનિયાનું
ચક્ર ફરતું ફરે છે; સુખદુઃખ એક
પછી બીજું એમ આચ્ચાંજ કરે છે.

નજર=દાનત.

કાસળ કાઠી=સાલ કાઠી; મારી નાખી.

હાથ કરવાનો=મેળવી લેવાનો; કબજે
કરવાનો; પોતાનું બનાવી લેવાનો.

ધુખ્યા=અદેખાઇ.

દુષ્ટ તરફટ=માફું-ધાતકી કામ.

વીર=મહાદુર; બળવાન.

ક્રાંતિ=ચહેરો; દેખાવ.

તદ્દન=પુરેપુરો.

અદ્ભુત=નવાઇ પમાડે તેવો.

સિદ્ધિ=જેની પાસે સિદ્ધિ-દેવતાઇ
શક્તિ છે એવું.

કુમારિકા=કુંવારી છોકરી.

વેદના=પીડા.

અશ્વ=ઘોડો; હથ; તુરગ.

અદ્ભુત=આશ્ચર્યકારક; અલૌકિક.

સિદ્ધિ=દેવતાઇશક્તિ.

ભયાનક=ખીક લગાડે તેવું.

અત્યંત=અત્યેાજ.

ક્રાંતિમાન=રૂપાળો.

દેવસ્વરૂપ=દેવતાઓના જેવો
દેખાવડો.

અંબાર=ઝગલો.

ત્રાસ=ખીક.

ઘાટ ધડવાનો=મારી નાખવાનો.

મગતર મસળતું=મહુજ સહેલું;

એક મગતરને મસળતાં જોટલી
મહેનત પડે તેટલીજ મહેનતનું.

સમાન=સરખું.

પાઠ ૨૬.

સંહાર=નાશ.

આપી રહ્યો=ફેલાઇ ગયો.

ઓચ્છવ=કેતવ; આનંદ.

નિરાંતે=શાંતિથી; શીકર વગર.

ગુંજન=ભમરાનો અવાજ ગૂં-ગૂં
થયા કરે છે તે.

સુવર્ણકેશી=સોનેરી વાળવાળી; છોક-
રીનું નામ છે.

ખુરખો=મોહું તથા શરીરને કોઇ
જોષ શકે નહિ તેવું ઝાઠવાનું
સીવેલું લુગડું.

વિરમય=આશ્ચર્ય.

ચારી=મદ્દ.

મસ્તક છેલી નાખીશ=માથું કાપી

જાન લાઇશ.

વિલંબ=વાર.

થંભો=થોભો; સખર કરો.

ધામધૂમ=દબદબો.

કારતર=કુપી ગોઠવણ.

પાઠ ૨૭.

સંવાદ=સંભાષણ; એની વચ્ચે
થએલી વાત.

જથારથ=યથાર્થ; યોગ્ય ખરેખર.

પાવન=પવિત્ર.

કવણુ=કોણુ; કંઈ; શી.

અમસરખું=અમારે લાયક.

વળતું=જવાબમાં.

રાય=રાજા.

મહિમાય=મોટાઈ.

જેડ=નમુનો; જેટો.

ધામ=મુકરર રહેઠાણ; ધર.

અક્ષકુલ=અક્ષયુનો વંશ.

માહેર=માર.

લઘુવયે=નાની ઉંમરમાં; અવપણમાં.

વળતા=એટલું કહ્યા પછી.

ભોમી=મૂમિ; પૃથ્વી.

કગ=કગલાં; પગલાં.

જામના=પામના; માગણી.

મહાદાત=(મહા=મોટો+દાતા=આ-
પનાર) મોટો દાન દેનાર.

પ્રતાપ=મોટાઈ.

અસુર=દૈત્ય; રાક્ષસ. (અ=નહિ+
સુર=દેવતા)

પાઠ ૨૭.

અલિરાજ રાક્ષસ હતો. એક
વાર તેણે યજ્ઞ કર્યો અને પુષ્કળ
દાન દીધું. આ યજ્ઞને અંતે ઇન્દ્રપદ્મી
પામશે એવી ચિંતાથી દેવોએ
વિષ્ણુભગવાનની સ્તુતિ કરી. તેમણે
વામનરૂપ ધારણ કરી અક્ષિને પાતાળે
ચાંપવાનું માથે લીધું. રાક્ષસોના
ગુરુ શુકાચાર્ય હતા તેમણે અલિ-
રાજને બહુએ વાર્યા; તોપણ
તેણે બહુકે વેશે આવેલા બ્રાહ્મણને
સાડાત્રણ ડગલાં પૃથ્વીદાનના આપ-
વાનો સંકલ્પ કીધો, પછી વૈરાટરૂપ
ધારણ કરી વિષ્ણુએ સાડા ત્રણ
ડગલાં ભરતાં એને પાતાળમાં ચાંપી
બાંધ્યો ને ત્યાંનું રાજ્ય સોંપ્યું.
એની ભક્તિથી પ્રસન્ન થએલા વિષ્ણુ
હજી પણ ચાંપીને ત્યાંજ નિવાસ

કરે છે. ત્યાં જાય છે તે દિવસ દેવસુતી અગિઆરસ ને પાછા આવે તે દેવઉઠી અગિઆરસ તરીકે જાણીતા દિવસ છે. આ બાલરામને ત્યાં વામનરૂપે આવેલા વિષ્ણુ ભગવાન અને એની વચ્ચે થતી વાતચ.તકવિ પ્રેમાનંદે વર્ણવેલી છે.

એઉ હાથે પગે લાગીને બાલ રાજ પૂજે છે, વામન ઋષિ, આપે પધારી મને પવિત્ર કાઢો, તો હવે મથાર્ય વાત કહો. ૧.

હે વામન ઋષિ, આપ શી ઇચ્છાથી આવ્યા છો. અમારા સરખું કંઈ કામઠાજ હોય તો કહો. આપે મને પવિત્ર કાઢો છે. ૨.

ઉત્તરમાં વામનજી બોલ્યા, હે રાજ, સાંભળ, અમોએ તને ઉદાર તરીકે જાણ્યો, અમારા જાણુવામાં આવ્યું કે તું ઉદાર છે, એવી તારી મોટાઈ જાણી. ૩.

વળી ત્રણે બ્રહ્માંડ-સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાળ-શેઠી વળીએ તો પણ તારા જોડાનો ખીજો મળી શકે

નહિ, હે રાજ, સાંભળ. એવો તારો મહિમા જાણ્યો. ૪.

મારું રહેઠાણુ આખા જગતમાં છે. હે રાજ સાંભળ, બ્રહ્મચારીને વળી મુકરર રહેઠાણુ, ધર શાતું ? મેં તારો મહિમા જાણ્યો. ૫.

મારો બ્રાહ્મણુનો વંશ છે; હું બ્રાહ્મણુનો વંશજ છું. હે રાજ, સાંભળ. મારું નામ વામનજી છે. મેં તારો મહિમા જાણ્યો. ૬.

અમારા માતાપિતા કોણુ છે તેની અમને ખબર નથી; કારણુ કે તે બચપણમાંજ ન.શ પામ્યા છે. હે રાજ સાંભળ, મેં તારો મહિમા જાણ્યો. ૭

એટલું બોલ્યા પછી શ્રી પ્રભુ વામનજી બોલ્યા હે રાજ, સાંભળ. મારે ત્રણુ ડગલાં પૃથ્વી જોઈએ છે. મેં તારો મહિમા જાણ્યો. ૮

તને કાનેશ્વરી જાણીને તારી પાસે કંઈક માગણી કરવા આવ્યો છું. હે રાજ, સાંભળ. મેં તારો મહિમા જાણ્યો. ૯

તને મોટા દાનેશ્વરી જાણીનેજ
તારી પાસે પાચના કરવા આવ્યો
છું; હે રાક્ષસ કુળના સૂર્યરૂપ,
તારી મોટાઇનાં શાં વખાણુ કરે ? ૧૦

પાઠ ૨૮.

અવસર=પ્રસંગ; ટાણું.

શુકન=સારી એધાણી; સારું પરિ-
ણામ આવશે એવી આશા ઉપજે
તેવો બનાવ

સૌભાગ્યવતી=જેનો ધણી જીવનો
હોય તેવી (સ્ત્રી)

વિધવા=ધણી મરી ગયો હોય તેવી સ્ત્રી

અપશુકન=નકરી એધાણી; જે
બનાવ જેમ માહું પરિણામ આ-
વશે, એમ લાગે તે.

અપશુકનીડિ=અપશુકન કરનારં.

મિથ્યા=ફાગટ

કાગ=કાગડો

આકસ્મિક=અચાનક

ગ્રહણુ કરી શકે છે=ગ્રીસી લઈ
શકે છે.

બખોલ=ખાડા

ઠાંકણુ હંચું કરે છે=પીછાંવાળું

ઠાંકણુ ખસેડી લે છે.

તક સાધી=ત્રાગ જોષ

તલપ મારી=એચિતો હલ્લો કરી;

તરાપ મારી.

બલિહારી=ખુખી.

ઉપકારક=ઉપયોગી; ફાયદાકારક

ચંચુપ્રહાર=ચાંચવડે મારવું તે.

(ચંચુ=ચાંચ+પ્રહાર=મારવું તે.)

એવા શબ્દો; પ્ર+હાર; સં+હાર=

સંહાર=નાશ કરવો. વિ+હાર=

વિહાર=રમવું. આ+હાર=આહાર=

ખાવું તે

પાઠ ૨૯.

દીવાદાંડી=દીવા માટે બાંધેલો ચણુ-

તરનો ચાંબડો

ઝમકતા=ચમકતા.

હોકાયંત્ર=ત્રિઆળ જેવું એક યંત્ર

હોય છે. તેમાંની સોય હમેશાં

ઉત્તર દક્ષિણ રહે છે.

વહાણુવટી=વહાણુવાળો; વહાણુવટી

જેવા શબ્દો. નાણાવટી, કંકાવટી.

ખરાખો=પાણીથી ઠંડાએલો ખડક.

કંડીલિયું=દીવાદાંડી; કંડીલ=મોહું

દાનસ

નિભંચરીતે=મેરીકરાઈથી.

યોજના=ગોઠવણ

આશીર્વાદ=પત્રલ્યાણુકારી

ધીકી રહ્યા છે=ધમધોકાર ચાલી રહ્યા છે.

ગોદી=આગબોટાને ઉભા રહી માલ ચઢાવવા ઉતારવાનું સ્થળ; ડકડો

ગોઠવણ=યુક્તિ

પાઠ ૩૦.

નાવિક=(નાવ=હોડી+ધક=વાળો)

હોડી હાંકનાર; વહાણુવટી.

ખાફ=ખંદર કરવાની જગા; વહાણુને રહેવાની જગા.

સુએ=દેખાય

સાહિત્ય=સાધનો.

પાઠ ૩૧.

સ્વદેશરક્ષા=(સ્વ=પોતાનું + દેશ +

રક્ષક=રક્ષણ કરનાર) પોતાના

દેશનો બચાવ કરનાર.

સૈકો=સો વરસનો કાળ. ચૈત્રમે

સૈકો=૪. સ. ૧૩૦૧ થી ૧૪૦૦

સુધી. પંદરમે સૈકો=૪. સ.

૧૪૦૧ થી ૧૫૦૦ સુધી.

અણીનો=કેવટનો; ફેંસલાનો.

માર્ગ=રચના; બનાવોનો ક્રમ.

પ્રાસદ્ધ=મણીતી.

ધર્મિકતા=ધર્મિકપણું.

સ્થિતિ=હાલત.

દયાળનક=દયા ઉપજાવે એવી.

અધીશ=(અધિ+ઇશ) ઉમરાવ;

હાકેમ.

પરાધીન=(પર=પારકું + આધીન=તાબે) પારકાને તાબે; પરતંત્ર.

કટોકટી=ભારે દુસ્મનાઇ.

કટોકટીને સમયે=અણીને વખતે.

ભવિષ્યવાણી=હવે પછી બનનાર બનાવની કથા; આગાહી.

દેવવાણી=દેવતાઇ શબ્દ; ગેબી અવજ

દિવ્ય વાણી=ગુપ્ત રીતે બોલાયલા

દેવતાઓના શબ્દ.

પ્રતિજ્ઞા=પણું; ટેક.

સજ્જ=તૈયાર.

રાજ્યાભિષેક=રાજ્યગાદી ઉપર ખેસાડવાની ક્રિયા.

પાઠ ૩૨.

કલ્પનાશક્તિ=અનુભવ ઉપરથી વગર

અનુભવેણું ગોઠવી દેવાની મનની

એક પ્રકારની શક્તિ.

ખડું કરે છે=દોરી કાઢે છે; હાજર
કરે છે.

પ્રખળ=વેગવાળી.

હૃષ્ટપુટ=આનંદમાં માલતું, મજાપુત
શરીરવાળું.

કવચ=અપ્તર.

દિવ્યમૂર્તિ=દેવતાદિ આકારવાળી.

સ્વાધીન=તાબે.

ગદુ કળા=હાથ ચાલાકી કે ચુકિત-
થી સામાને છેતરવાની હીકમત.

ડાકેણુ પ્રેરિત કે ભૂત પ્રેરિત=
વાસનાના બળવાન આવરણુ
સહિત મૃત્યુ પામેલું મનુષ્ય બીજા-
ને દેખાવ દે છે. મરણુ પામેલી
વ્યક્તિ આવી ગતિએ જાય, ને
તે જો સ્ત્રી હોય તો ડાકેણુ થઈ
કહેવાય ને પુરુષ હોય તો ભૂત
થયો કહેવાય. તે માણસને દેખા
દેખ અથવા તેના દીલમાં પ્રવેશ
કરી અવનવા સારા માઠા કામો
કરાવી શકે છે. જેના શરીરમાં
એવા ભૂત કે ડાકેણુ પ્રવેશ કાઢે
હોય ને તે જોવું કરાવે તેવું એ

કર્મ કરે ત્યારે તે પ્રવેશી શકે અદૃશ્ય
વ્યક્તિના નામ ઉપરથી ભૂત,
પ્રેરિત કે ડાકેણુ પ્રેરિત કહેવાય.
ડાકેણુની પ્રેરણા મળતી હોય
તેવી, અથવા ભૂતની પ્રેરણા
મળતી હોય તેવી.

છાયા=ઠાપ; અસર; અંશ.

ધર્મીધ્યક્ષ=(ધર્મ+અધ્યક્ષ) ધર્મીગુરુ;
પાદરી.

આરોપ=આણ; ખોતાનું.

અમત્કાર=આશ્ચર્યકારક પ્રયોગ.

આત્મબળ=આત્માનું બળ; મનઃ
શક્તિ.

શ્રદ્ધા=વિશ્વાસ; આસ્થા; આક્રીન.
પ્રોત્સાહિત=હિંમત ભરેલું; હિંમ-
તથી ઉતેજાયેલું.

પરાજય=હાર. ઉલટો શબ્દ વિજય.

ગોખરે=મુખડે; સૌથી આગળ.

સંતુષ્ટ=રાજી; સંતોષવાળી.

પ્રભાવ=મોટાદ.

અલૌકિક=આ લોકમાં નહિ જડે
એવો.

અન્ય=બીજા,

પાઠ ૩૩.

પ્રેરણા=હુકમ; સંદેશો.

પરિસમાપ્ત=પૂરું.

નિશ્ચિત=નક્કી.

સેતાન=રાક્ષસ, ભૂત, પ્રેત ઇત્ય
મનુષ્યના શરીર વગરની અદૃશ્ય
વ્યક્તિ.

રાજકેહ=રાજ્યની સામા ભારેમાં
ભારે ગુના-રાજ્ય ઉથલાવવા
પ્રયત્ન કરવાનો-તેની સામા બાંડ
ઉઠે એવું કરવાનો, રૈયતને ઉશ્ક-
રવાનો, કે એવો બીજો ભારે
ગુનો.

ગુચ્ચવણુ ભરેલા=સમજીને જવામ
દેવામાં અડચણ પડે એવા.

ચક્રિત પ્રયુક્તિ=ખતખતની તદબીર
તરણ હૃદયની=મોળી.

સાધવી=(સાધુ = સંજ્જન; સારો
માણસ+ધ) સદગુણી પવિત્ર સ્ત્રી.

વિરુદ્ધનો=ગેરલાભકારક. એથી

હલટો તરફેણનો લાભકારક.

ધમાધ્યક્ષ=ધર્મચુર; પાદરી.

શિયળ=અહમચર્મ; પ્રતિમતાપણું.

અનન્યએળ=આશ્ચર્યકારક,

રમારક=ચાદગીરી કાયમ રાખવા
બાંધેલું મકાન, કરાવેલી છબી,
વગેરે.

પૂજ્યભાવ=પૂજવા લાયક ભાવ-
લાગણી.

દર્શાવે છે=દેખાડે છે.

માન=પ્રેમની લાગણી.

મરી=ચાલુ.

સૂચવે=દેખાડે.

કદર=ખૂજ; કિંમત.

પ્રાણુ ત્યાગ કર્યો=મરી ગઇ.

અસંસ્કારી=બીનકેળવાયલી.

ધાર્મિકવૃત્તિ=ધર્મ તરફનો સદ્ભાવ.

મત્રોત્પળ=મનની ગુપ્ત શક્તિ.

પાઠ ૩૪.

પત્ર=કાગળ

સમર્થા=ચાદ કર્યા

વૈકુંઠનાથ=વૈકુંઠના ધણી; વિષ્ણુ

આમેરું=મોસાળું

દામ=પૈસા

ત્રિકમજી=(ત્રિ=ત્રણ+કમ=ઓળંગવું;

ત્રણ હાથમાં ખલાક માપી નાંખ્યું

માટે ત્રિકમજી; વિષ્ણુ; (જુઓ

પાઠ ૩૭ મો.)

ત્રેવડ=ગોઠવણ

દ્રવ્યતણું=પૈસાનું

પાય લાગ્યા=પગે પડ્યા

પંડયો=ખોખલા પંડયા

સંત=સાધુ

સીમન્ત=અમરણી

વેદ્ય=ગાડું

સાંગી=ગાડાની બેઠક.

તળાવા=ગાડાનો એક ભાગ

પિંજણીયે=પીંજરી; ગાડાની પા-

છળ બાંધવામાં આવે છે

શ્રી જગદીશ=(શ્રી+જગત્+ઇશ=

ધણી) પરમેશ્વર

સંધાતે=સોબતમાં; સાથમાં

સંપુટ=જોડકું; (સં=સાથે+પુત=

વાસણ)

બાળમુકુંદ=બાલ્યાવસ્થાવાળા શ્રીકૃષ્ણ

દામોદર=(દામ=દોરકું+ઉદર=પેટ)

જેને પેટ દોરકું છે તે. કૃષ્ણ

નંદનંદન=(નંદનનો નંદ=છોકરો)

શ્રી કૃષ્ણ

વાર્જિત્ર=વગાડવાનાં સાહિત્ય;

પખાજ, ઝાંઝરી, કરતાળ, શંખ
વગેરે

ગાંડી=માંસડી

કાષ=સાકડું

તુળસીમાળ=તુળસીના લાકડાના

મણિકાની માળા

ભોગાવશે=ભોગ પુરા પાડશે.

ગોપાળ=(ગો=ગાય+પાળ=પાલન

પેષણ કરનાર) કૃષ્ણ

બળહીણા=બળ વગરના; નિર્બળ

હીડે=ચાહે

ઠેકે=ધકેમે

સાથ=જથો

સોર=ખૂમ; ધાંટો

ઢાળ=ઢોળાવ; ઢળાણ

ગળિયો=નિર્બળ; ઢીસો

પુછ=પૂછકું

મહી=પકડી

કોતુલ=અચ્ચો; નવાઈ, હસવું

આવે એવો પ્રસંગ.

કોટિ=કરોડ; અત્યંત

સાલેસાલ=સાંધે સાંધા

જૂજવાં=છૂટી; જુદાં

વકં=વાંકાં

સાંગી=ગાડાની બેઠક

ચૂચવે=કચૂર કચૂર ખોલે; ચીંચ-

'વાટ કરે

ચક=પૈડું

મધ્યાન્હે=(મધ્ય=વચ્ચોવચ્ચ+અહ=સૂર્ય) માથે સૂર્ય આવે તે વખત;

ખરા ખપોર

મહિમા=મોટાઇ

વિપચી=આહાર વિહારમાં રચા

પચ્યા રહેલા; મોજશોખમાં

મશગુલ બનેલા

પુર=શહેર; નગર

કોડ=મનની અભિલષા

રોક=રોકડું

વસાત=વિસાત; કિંમત

પાઠ ૩૪.

ખોખલા પંડયાએ નરસિંહ મહેતાના હાથમાં કાગળ આપ્યો; નરસિંહ મહેતાએ કાગળમાં વધા-મણી વાંચીને વૈકુંઠના ધણી વિષ્ણુ-ભગવાનનું સ્મરણ કર્યું.

ધરમાં ખોટા પંસો પણ નથી ને પુત્રીનું મોસાળું કરવું છે; માટે હે ત્રિકમળ, પંસાનું કામ છે તેની ત્રેવડમાં રહેજો.

પછી ખોખલા પંડયાને જમાડી દક્ષિણા આપીને પગે લાગ્યા. અમે મોસાળું લખને આવીશું, એમ કહી પંડયાને વિદાય કર્યા.

વૈષ્ણવ સંત તે બધા એમના સગાં-તેમને નરસિંહ મહેતાએ પોતાને ઘેર તેડાવ્યા. પછી કહ્યું કે કુંવરઆઇનું સીમંત છે તેથી મોસાળું લખ આપણે જવું જોઈએ.

જુની પુરાણી ગાડી છે. તેની ધુંસતી વાંકી વળી ગયેલી છે. ગાડામાં બેસવાની બેઠક તથા સોટા પણ બાંગેલાં છે. કોઇના તળાવા ને કોઇની પીંજરીઓ માગી આણેલી છે; વળી બે બળદ પણ માગી આપ્યા છે,

મહેતાજી મામેરા માટે ચાલવા લાગ્યા, ને શ્રી જગતના ધણી પરમેશ્વરનું સ્મરણ કરવા લાગ્યા. તેમની સાથે તેમની ત્રણે સખીઓ પણ ચાલી. સાથે દસવીશ વેરાગીઓ પણ હતા.

ત્રાંબાની દાબડીનો સંપુત હતો તેમાં બાળમુકુંદ—શ્રીકૃષ્ણજીની

આધ્યાત્મિકતાની પ્રતિમા હતી. ગળે
હાર પહેરેલો હતો તેમાં દામોદર
નંદજીના પુત્ર કૃષ્ણજીને રાખ્યા હતા.

ગાડીની પાછળ કાચળો બાંધે
હતો. તેમાં બાજુનું બરેલાં ફાંટાં
ગોપીચંદનની દુળસીના પવિત્ર
લાકડાની એક ગાંસડી બાંધી લીધી
હતી.

મોસાળાનાં સાધનોમાં તિબક
અને દુળસીની માળાજી હતાં. નર-
સિંહ મહેતાને મનમાં નિર્ભયતા
છે કે ગાયોના પાળનાર શ્રી કૃષ્ણ
પ્રભુ મોસાળાના સર્વ ભોગ પુરા
પાડશે.

નિર્બળ બળદીઆ શી રીતે
ચાલે-શાના ચાલે ! વૈષ્ણવોનો
સાથ ગાડાને ધકેલે છે. (ઢાળ
ચઢવાનો આવે સારે) “જે જે
વૈકુંઠનાથ”; “જે જે વૈકુંઠનાથ”-
એમ મોટા અવાજે કરે છે, ને
બળદ પાસે ઢાળ ચઢાવે છે.

એક બળદ નિર્બળ થઈને બેસી
પડે છે ને બીજો આખરો છે તે
તાણી જાય છે, સારે બેસી પડે-

બાને પુછકું ઝાલીને હોમો કરે છે.
એવી એવી કરેડ, -અત્યંત નવાઈ
થયાં કરે છે.

રથનાં સાથેસાથ-સાધેસાધા-
છટાં ને બહુ વાંકાં છે. બેઠકનો તો
બહુજ અવાજ થાય છે. અને પેડાં
ખૂબ કચૂર કચૂર ચીંચવાટ કરી
રથાં છે.

ધડીમાં બેઠક પર ચઢે, બેસે
ને વળી પાછા ઉતરવું પડે; પળે
પળે મોઢેથી રામકૃષ્ણનું નામ
બોલે એમ કરતાં કરતાં ખરેખરો
મહેતાજી આવી પહોંચ્યા. તેમને
જોવાને આખું હના ગામ ભેગું
મળ્યું.

વિષ્ણુના બક્ષોનો મહિમા
શહેરના વિષયી લોક (અથવા
વિષયી નગરના લોકો) શું જાણે !
કુંવર વહુના મનના અભિલાષ
પુરા થયા. મામેશ રોકકું છે.

મહેતાજી રોકકું મામેશ લાભ્યા
છે. વિષ્ણુ બક્ષો કેવા મોટા છે
તે જુઓ ! એકેક માળા આપશે
તો આખી નાગરની ન્યાત પહેરશે.
પ્રેમાનંદ=પાઠ ૨૭ મો જુઓ.

પાઠ ૩૫.

કલ્પ=ભાષ.

સુરક્ષિત=સારી રીતે રક્ષણ કરાયેલું.

રોનકદાર=મપકાદાર.

મસલ=માસનું બનેલું.

કીમતી=મોંઘાં.

આફ્રિકા=આફ્રિકાખંડની ઉત્તરે

આવેલો એક દેશ; એ રૂપેશ પોર્ટુગલની દક્ષિણે આવેલો છે.

અરબસ્તાનને સામે

કાંઠે આવેલો દેશ; આફ્રિકા-

ખંડમાં છે.

કલિફોર્નિઆ=અમેરિકાખંડની મધ્યમાં મેક્સિકોની રાજધાનીનું

શહેર છે.

પ્યાલ આવશે=અનુમાન થશે;

સમજાશે.

લીસોતરી=વનસ્પતિ.

પાઠ ૩૬.

સીરિઆ=

મેસોપોટમિઆ=

સીરિઆ= } એશિઆઈ વૃક્ષ

મેસોપોટમિઆ= } સ્તાનમાં પ્રાંત છે.

બાદીને=ભરીને

ફળદ્રુપ=લીસોતરીવાળા

કાફે=જયો

કુષા=ભૂખ

તૃપ=તરસ

વિશ્રામ=વિસામો; આરામ

હાથ લાગ્યો નહિ=મળ્યો નહિ

ભોયપોય= (ભોય=મુડકું) મુડકા

જેવા; શખવત્

જવાહીર=જવેરાત

સંજ્ઞેગ=પરિચિત; હાલત

નિરાશ=દીલગીર; આશાભંગ

તેજ=અપળ

અસીલ=ગરીબ

સાહસિક=(સાહસ+પ્રક) હિંમતવાન

પરોણામત=મેમાનગીરી; આદર-

સતકાર

પાઠ ૩૭.

અગત્યનો=જરૂરી

ખનિજ=ખાણુમાંથી નીકળતો

(ખનિ-ની=ખાણુ+જ=જન્મેલું)

ઉબ્ધતા=મરમી

ગંસ=વાયુ

પ્રશ્ન=સવાલ; શંકા

ખીચોખીચ=તદન નજીક નજીક;

ધાડી

અરિતત્વ=હયાતી

સમૃદ્ધિ=દોલત; સંપત્તિ; આત્માદી

ખ્યાલ=સમજાણ

આત્માદી=ચઢતી; ઉભતિ

સૂચન=માન

તેને અંગે થએલાં=તેને લીધે

થએલાં; તેના કારણથી થએલાં

પાઠ ૩૮.

ખોદાણુ=ખોદકામ

ધરેડી=ગરગડી

જોગવદ=ગોઠવણુ

અકસ્માત્ થાય છે=ખણધાર્યું નુક-

સાન થાય છે; આફત આવી

પડે છે.

જાન=જીવ; માણસો વગેરે

પાઠ ૩૯.

જામાવટ થવી=જોગાં થવું; ઠઠ

ખાઝવી

ખ્લાસ્ટર ઓવ્ પેરિસ=ચૂનો, રેતી

ને પાણી વગેરે મેળવી તૈયાર

કરેમો વિભાયતી કોલ. એ સફેદ

હોય છે, ને એનાં રમકડાં. મકા-

નની છત (સીલિંગ) વગેરે બને છે.

આકર્ષવા=ખેંચવા; એકઠાં કરવા

તડાકા=ખરીખોટી વાતો; મપાટા

ટકાફિ=મજબુત; ટકે એવાં

પુષ્ટિ=ટોકા; આધાર; પુરાવો

અનૂત= (અનુ=નહિ+નૂત=સાચું)

અસત્ય; જૂઠું

વાચ્યમ્=મોસવું

નિંદતા=નિંદા કરતા

દાઝ=લાગણી

વા=વાહ

મનુસ્મૃતિ=માણસોએ કેવી રીતે

વર્તવું જોઈએ તે સંબંધી મનુ

મહારાજે લખેલું સંસ્કૃત પુસ્તક

માનવ-ધર્મ-શાસ્ત્ર

ધૃષ્ટા=નિર્લજ્જપણું

પરાશરસ્મૃતિ=પરાશર મુનિએ લ-

ખેલું ધર્મ શાસ્ત્ર

શરમિંદો=રીકો

પતરાજી=શેખી; બડાઈ,

ફિટકાર=તિરસ્કાર

ડેળ=દેખાવ

ફજેતી=મેઆમર

પાઠ ૪૦.

સંસર્ગ=સોબત.

ઔદાર્ય=(ઉદાર+ય=પણું) ઉદારતા.

આગ્રહ=ખાંત.

વિપત્તિ=સંકટ, દુઃખ.

લેખવતાં=ગણતાં.

ભૈસિડોનિઆ=એ નામનો પ્રાંત

ગ્રીસનો એક ભાગ.

ધનિષ્ઠ=મીસર.

એશિઆ માધનોર=લઘુ એશિઆ,

એશિઆધ તુર્કેસ્તાનનો ભાગ.

સર કર્યો=શ્રુત્યો, તાબે કરીધો.

ખ્યાતિ=નામના, કીર્તિ.

વર્તન=વર્તણૂક, રીતભાત.

બેશક=શંકા વગર. નિઃશંક.

સમાવેશ=સમાસ; માધ રહેવું તે.

આશ્ચર્ય=નવાઈ.

મૈત્રી=દોસ્તી; બાધખંધી.

બેનમૂત=અદ્વિતીય; બીજા કોઈમાં

ન હોય તેવી; જેનો નમુનો ન

મળે એવી; કિતમ.

અટકાવ=રોકાણ.

અર્હાંગી=અઢેલી, ટેકા દષ્ટ.

અડગ=સ્થિર.

વ્યવહાર=આપ લેનો સંબંધ.

સંભાવના=સંભાર.

વીરત્વ=(ત્વ=પણું) વીરપણું;

બહાદુરી. ત્વ પ્રત્યય આવે એવા

શબ્દો વીરત્વ, લઘુત્વ, મહત્વ,

ગુરત્વ, સત્ત્વ, મમત્વ.

ફિલસુફ=તત્ત્વજ્ઞાની.

પાઠ ૪૧.

બળાપો=મળતરા.

લાજ=આયર.

શે=શા માટે.

નિર્માલ્ય=માલ વગરના.

નિર્ધન=ધન વગરના.

અવતાર=શ્રવતર.

નવ=નહિ.

માહું=મુરં.

સંધરે=સંઘહ=એકઠું કરવું તે.

અવસઃ=ગ્રાણું; પ્રસંગ.

મોડ=શુભ અવસરે ઓએ માથે

પહેવાનું આભૂષણ એને ખૂંપ

પણ કહે છે. એ જાકા ધાસની

સળીઓનો ગુંથેલો હોય છે. કેટ-

લાક લોકો મોતીનો ગુંથાવે છે.

નાડાછડી=રંગીત સુતરનો દડો.

લાલ, પીળું સફેદ રંગવાળું સુતર.

ધાટ=ધાટડી; હુગડું.

બારે વાટ=હતા તેવાને તેવા; કાષ

પણુ જાતની તૈયારી વગર; બેડા

હતા તેવા ને તેવા.

શે=શા માટે.

હેજ=હેત.

સુરભિ=ગાય.

વછ=વત્સ=રાહરડું.

મછ=મચ્છ=મત્સ્ય=માછલું.

વછોટ=વિહોણી-વગરની; વિખુટી
પડેલી.

મૃગલી=હરણી.

લવણ=મીઠું, લૂણ, નીમક.

બાવ=હેત.

લોચન=આંખ.

શિદ્ધ=શા સાફ.

હપહાસ=મસ્કરી.

તાળ=કરતાળ.

અંગ=તાળ વગાડવાની પિત્તળની
અકતિયો.

દંગ=કાઠ; રીતમાત.

મસ્તક=માથું. સં, મસ્તક

આધાસન આપવાને માટે માથે

હાથ મુકવામાં આવે છે.

પહેરામણી=મફ્ફીસ; શુભ પ્રસંગે
અપાતી બેટ.

આસામી=માણસ; જેને પહેરામણી

આપવી હોય તે માણસનું નામ.

સમસ્ત=સકળ, અધાં.

વિસારશો=ભુલી જશો.

મા=નહિ

વસ્ત=વસ્તુ; ચીજ.

પાઠ ૪૧ સમજુતી.

કુંવરબાપ આજીજ કરીને બોલી.

મેસાળમાં તો કંઈજ લાગ્યા નથી.

દ્રવ્ય વગર શું કરવા આવ્યા ?

હવે નાગરની ન્યાતમાં આવશ

શી રીતે રહેશે ? ૧

ધન વગરના માણસનો અવ-

તાર માલ વગરનો છે. ધન

વગરનાનું જીવ્યું તિરસ્કારને પાત્ર

છે. તેને કાષ મણતું એ નથી, ને

બારણે પણ ઉભું રાખતું નથી. ૨

ધનવગરના માણસમાં અતુરાઈ

હોય તોપણ તે ગાંડો બેલો મનાય

છે. તેને લોકો દુર્બળ, દુર્બળ કહી

બોલાવે છે પિતાજી, એથી ભુંડું

બીજું કશુંજ નથી. ૩.

હે પિતાજી, તમે કંઈ ઉદ્યોગ કરતા નથી, ને ધન પણ એકદું કંઈ નથી, તો એમ ક્યેં આ ટાણું શી રીતે સચવાશે, તેનો તમેજ વિચાર કરો. ૪.

કંકુની પશ્ચિએ નથી લાવ્યા મોડ કે નાડાછડી પણ નથી લાવ્યા. માટથી, ચોળી, કે ધાટડી પણ નથી, ત્યારે એમ બેઠા હતા તેવાને તેવા શું કામ આવ્યા ? ૫.

હે તાતજી, હવે કેમ કરીને આખર રહેશે ? મારી મા મરી ગઇ તેને બદલે હું ક્યાં ન મરી ગઇ ? ખરેખર, મા વગર સંસાર શૂનો છે. માતા વગરનો અવતાર તે શા કામનો ? મતબબ કે માતા વગરનું જીવતર ફાકટ છે. ૬.

જે બાળકની મા મરી ગઇ છે, તેના મૃત્યુ સાથેજ આપનું સગપણ પણ જાણે ઉતરી જાય છે. જેવું અસ્ત પામતા સૂર્યનું તેજ છે, તેવુંજ મા વગર (એકલા) આપનું હેત સમજવું. ૭.

ગાય મરી જતાં જેવું વાછરડું, પાણી વગર તરવડનું જેવું માછડું, અને ટાળાથી વિખુટી પડેલી જેવી હરણી (એકલી હોય છે) તેવીજ મા વગર દીકરી એકલી (અટુલી પડી જાય છે) મુંઝાય છે. ૮.

મીઠા વગર અનાજ જેવું શીકું લાગે છે. હેત વગર (જમાડેલું) જેવું ભોજન બાવડું નથી, કીકી વગર જેવી આંખ નકામી પડે છે, તેવુંજ મા ન હોય ત્યારે દીકરી ઉપર આપનું મન હોય છે. ૯.

જેવી રીતે ધડો કુટી જાય એટલે દીકરી ગમે ત્યાં રક્ષણતી પડી રહે છે, તેવી મા વગર દીકરીની દશા છે. જેમ જાળ વગરનો કંસાર મોળો લાગે છે, તેમ મા વગર દીકરીનો સંસાર સુનો થઇ જાય છે. ૧૦.

મસ્કરી કરવા શા સારું આવ્યા ? સાથે પાંચપચાસ વેરાગી, શંખ, કરતળ, પ્રવિત્ર તુળસીની માળાઓ, એ (બધું લઇને આવ્યા) તેમો સાગું કરવાના ઢંગ કહેવાય ? ૧૧.

પાતાજી, કંઈ ન હોય તો
પાછા વળો, એમ કહીને છોડરી
રડી પડી, ત્યારે તેના માથા પર
હાથ મુકી મહેતાજી બોલ્યા વૈકુંઠ-
નાથ મોસાળું કરશે. ૧૨.

જેટલાને પહેરામણી કરવી
હોય તેટલાં માણસોના નામ લખી
લાવો. સાસરાના પક્ષનાં તમામનાં
નામ લખજો. વળી એકે ચીજ
જીવશે નહિ. મતલબ કે આસા-
મીવાર ચીજનાં નામ લખજો ને
કોઈ આસામી કે કોઈ ચીજ રહી
ન ગય તે લક્ષમાં રાખજો.

પ્રેમાનંદ—પાઠ ૨૭ મો જીઓ

પાઠ ૪૨.

જિજ્ઞાસા=જાણવાની ઇચ્છા.

પિપાસા=પીવાની ઇચ્છા.

જિજિવિસા=જીવવાની ઇચ્છા.

સ્વાભાવિક=કુદરતી રીતે

રુચે=મને.

રાંટા=ત્રાંસા.

દંડગી=દંડ વગરની; ખેડંગી; વિચિત્ર.

પાઠ ૪૩.

શિશુપાળકમગવાન કૃષ્ણનો શત્રુ.

રુકિમણી=કૃષ્ણ ભગવાનનાં ધણિ-
આણી.

હરણ કરી ગયા=લૂંટ કરવા માટે
ઉપાડી લઈ ગયા.

રાજસૂયયજ્ઞ=યજ્ઞવર્તી રાજ થવા
મોટો યજ્ઞ કરવામાં આવતો તે.

યજ્ઞમંડપ=યજ્ઞ કરવા માટેનો માંડવો.

ભૂપતિ=(ભૂ=પૃથ્વી+પતિ=ધણી)

રાજ.

મુનિવર=ઋષિઓમાં શ્રેષ્ઠ

સન્માન=સ્વાગત; પૂજા.

શંકા=તર્ક; વિચાર.

સમાધાન=નિર્ણય; શંકાનિવારણ.

પિતામહ=આપના આપ.

સર્વજ્ઞ=(સર્વ+જ્ઞ=જાણનાર) બધું
જાણનાર.

વૈર તૃપ્ત કરવાનો=વૈર વાળવાનો.

ખેદ=દીલગીરી.

ઇર્ષ્યા=ખદેખાઈ.

હોઠ ધૂનવા માંડ્યા=ગુસ્સાનું એક

ચિહ્ન છે. હોઠ ફડફડવા માંડ્યા=

ખોલવાને તત્પર થયા.

ચઢી ગયું=મોઢું થયું.

આવેશ=ગુસ્સો,

વાચુદ્ધમાં ઉતર્યો=મોલામોલી થયું.

(વાક-ગ=વાણી+યુદ્ધ=ઝડપ)

વાચુદ્ધ જેવા શબ્દો. બાણુયુદ્ધ,

મક્ષયુદ્ધ, ઇંદ્રયુદ્ધ.

ગર્વવચન=અભિમાનના બોલ.

અગ્રપૂજા=પહેલી પૂજા.

ગોવાળ=ગાયો ચારનાર; ભરવાડ.

અર્પીતણા=પગના.

ઉપાન=(સં ઉપાનહ)=મેડા; પગ-
રખાં; ખાસડાં.

મૂઢ=મૂર્ખ; મંદમતિ; અકલ્પહીણ.

મેડા=મેડી.

તરકર=ચેર.

કોડ=મનની હેંસ.

ધૃતરાષ્ટ્ર=કૌરવોના બાપ.

શ્વસુર=સસરા.

ઋતિજન=યજ્ઞ કરાવનાર.

સત્યવતીમૃત=સત્યવતીનો છોકરો.

બ્યાસ=વેદમબ્યાસ.

અહનિષ્ઠ=અશરના ચિંતનમાં નિમગ્ન
રહેલું.

કૃપાચાર્ય=પતો જ થાય છે.

યજ્ઞ=જમન.

ગાના=ગત્રા.

યજ્ઞમાન=જમમાન.

કૃપાચાર્ય=કૃપાચારજ. ગે.ર

યુથ=જૂથ.

સુત્ર=યજ્ઞસુત્ર-મંત્રોપવિત (જનોષ)

જેતું પવિત્ર.

અશ્વત્થામા=હોણાચાર્યનો પુત્ર.

પૃથ્વીપતિ=રાજા.

એકલવ્ય=લીલ હતા.

જયદ્રથ=એણે સાતમા કોઠામાં

અર્જુનના પુત્ર અભિમન્યુને

માર્યો હતો.

મહાંત=મોટા મોટા; મોટરાં.

ભૂપ=રાજા

અપૂજ્ય=નહિ પૂજવા યોગ્ય.

શાને=શા મારે ? શા કારણથી ?

બ્રહ્મ થયું=અપવિત્ર થયું; બગડયું;

કલંકિત થયું.

રાજન=હે રાજા.

જપ=મંત્રનો વારંવાર ઉચ્ચાર.

તપ=દેહક્રમન, ઇન્દ્રિયનિગ્રહ, વગેરે;

કષ્ટ વેકલું તે.

સાધન=સાધના; અમુક દેવની ભક્તિ.

કર્ષ=સાધર્મ.

પાઠ ૪૩.

શિશુપાળ સભામાં એકદમ હસે થયો. તેને યુધિષ્ઠિર સાથે બોલા બોલી થઇ—શિશુપાળ જીઠી ગર્વ ભરેલાં વચન બોલવા લાગ્યા—

અલ્યા ધર્મ, તું મૂર્ખ મન-વાળો જણાય છે. તોં આ વખતે હલકી પુદ્ધિવાળા થઇ પહેલી પુજા ગોવાળીઆની કીધી. જે પગનાં ખાસડાં (તુલ્ય) તેને માન આપીને માથે ચઢાવ્યાં હે મંદપુદ્ધિવાળા તુ વાજખી ગેરવાજખી તો સમજતોજ નથી. તને યજ્ઞ કોણે કરાવ્યો ? સરખે સરખી જોડ મળી, (એટલે) ચોરને પૂજી મનના કેડ પુરા કર્યા. આ વૃદ્ધ ધૃતરાષ્ટ્ર ઢોડીને જોવિંદને પૂજ્યો, એ તમે ચૂંટ કરીને ચાલ્યા (ગણાવ) વળી દ્રુપદ કે જે તમારો પોતાનો સસરો તે તથા ખીજા મોટા શૂરવીર રાજાઓ, તેજ પ્રકાશ યજ્ઞ કરનારાઓને પણ મુકીને, વળી સત્ય-વતીના છોકરા વેદવ્યાસ, યાજ્ઞવલ્કય કૃષ્ણના ચિંતનમાંજ નિમગ્ન રહેતા

કપિલ ભગવાન, વળી બ્રહ્માના પુત્ર વસિષ્ઠ, કૌણ્ડિન્ય, ને યજ્ઞોપવીત (જનોઠ) જેવા પવિત્ર કૃત્યાચાર્ય, ગુરુના પુત્ર અધત્યામા વળી સૂર્યનો છોકરો કર્ણ, રાજા દુર્યોધન, શલ્ય, એકલવ્ય, ભગદત્ત, ભીમક, બાલ્લિક જયદ્રથ એવા મોટા મોટાઓને મુકી યજ્ઞને અતે ચોરને પૂજ્યો. અપમાન વડે રાજાઓને ઝાંખા કર્યા, એ નહિ પૂજવા લાયકને તોં શા માટે પૂજ્યો ? હે રાજા તારી કીર્તિ, યજ્ઞ અને પુણ્ય આજે બ્રષ્ટ થયાં. એ કૃષ્ણ શો ધર્મ પાળ્યો છે ? જપ, તપ, સાધન, કર્મ કશુંય કીધું નથી. ગિરિધર—કવિ.

પાઠ ૪૪.

ખડગ=ખાંડું, તરવાર કરતાં વધારે વાંકું દાતરડા જેવું શસ્ત્ર.
ધર્મરાય=ધર્મરાજ.
શાંત=દંડા.
મહાત્મ્ય=મહાત્માપણું; મોટાં.
સત્યકથન=સાચા બોલ.
રથે=ગમે.

સાર=સુદૃઢ; સાંશ.

અહણુ કરવાને=સમગ્ર લેવાને.

મંદ=મહેર મારી ગએલી; થોડી.

પક્ષ=તરફેણ.

પૂતના=કૌસની બેન. માસી પૂતના

ધાવણુ મારફત ઝેર ચુસાડવા છ

દિવસના કૃષ્ણને માટે કૌસના

મોકલ્યાથી નંદને ઘેર ગઈ હતી

ત્યાં તેના રક્તનાંસ ચુસી લઈ

કૃષ્ણે મારી નાખી હતી.

બગ=અમાસુર, એ નામનો રાક્ષસ.

કેશી અશ્વ=કેશી નામના ઘોડારૂપ

રાક્ષસને શ્રીકૃષ્ણે માર્યો.

અધાસુર=એ નામનો રાક્ષસ.

(અધ=પાપ+અસુર=રાક્ષસ)

વત્સ=વત્સાસુર.

મર્દન કીધો=મારી નાખ્યો.

રાફ=રાફડો; જમીનની બહાર જાળુને

જમીનની અંદર હોય તે દર.

તરકરકર્મ=ચોરીતું કામ; ચોટાઈ.

કુત્સિત=નિંદાભરેલું.

રહિત વિચાર=વિચાર વગરનું;

અવિચારી.

કાઠ=કામડો.

ઉચ્છિષ્ટ=એકું; બોટલું; છોડેલું;

ખાતા વધેલું.

નિરધાર=નક્કી.

ઈત્યદિક=વગેરે.

અણુધરતાં=અણુછાજતાં; ધટે નહિ

એવાં.

વાયક=વાક્ય; વચન; બોલ.

બાપ્યાં=બોયર્યાં; બોલ્યો; ઉચ્ચાર્યાં.

શિવશબ્દ=(શિવા=શિયાળ) શિયા-

વાનાં શબ્દ.

સાંખે=સહન કરે.

લમ=તેવી રીતે.

પ્રહાર=આઘાત; સપાટો.

નિંદક=નિંદા કરનારાં.

આહ્વાન કર્યું=આમંત્રણ-નોતરં દીધું,

જેર હોય તો સામે લડવા આવી

જા એમ લડવા બોલાવ્યા.

અક્ષંતવ્ય=માફ કરી શકાય નહિ

એવાં.

કોપાયમાન=પુરસે.

સુદર્શનચક્ર=કૃષ્ણ ભગવાનનું મુખ્ય

હથિયાર.

છેદી નાખ્યું=ગાળી નાંખ્યું; ધડથી

ચૂડું કરી દીધું.

શિશુપાળભીષ્મતરફ ઉચ્ચેરાયો
ને કહેવા લાગ્યો:—

અલ્યા ભીષ્મ, તું ધરડો થયો
તોપણ તારી યુદ્ધિ મંદજ રહી
તું કપટી કૃષ્ણની તરફદારી કરે છે,
એટલે તેજ ઈંદ્રિયોને બાણનાર
કૃષ્ણને પુખ્તયો છે (એમ
જણાય છે) ૧

એ કૃષ્ણએ શું બહાદુરી કરી
છે, તે તો મને બતાવ. એક ધરડી
સ્ત્રી પૂતનાને મારી નાખી. બકા-
સુરની દાદ ચીરી નાખી. એક
વંટોળીઆ ભૂતને પછાડયા, ને જોણે
ગાડું ભાંગ્યું. ૨.

બાણગર થઇને એણે મંત્રવડે
કાળી નાગને નાથ્યો. કેશી નાગના
ઘોડાશ્વ રાક્ષસને તથા અધ્રાસુરને
માર્યો ને વત્સાસુરને પણ માર્યો. ૩

ઉધાઇના રફડા જેવા ગોવર્ધન
પર્વતને ઉખેડીને હાથ પર લીધો.
વ્રજમા રહીને વિચાર વિનાનું નિંદક
બરેલું ચોરીનું કામ કાઢ્યું. કાગડાની
માફક ગોવાળીઆઓનું ખોટલું,
એફું, ખાફું. એ વગેરે નહિ જાને

નહિ એવાં જે વાક્યો શિશુપાળે
ઉચ્ચાર્યાં, તે સિંહ જેમ શિયાળના
શબ્દને સાંખે તેમ શ્રી શામળીઆએ
સાંખ્યા—શ્રીકૃષ્ણે સહન કર્યાં.

પાઠ ૪૫.

આશુ=આગેવાન.

કટક=લશ્કર.

વાનર યૂથ=વાંદરાઓનું ટોળું.

સરદાર વાનર=આગેવાન વાંદરો,
વાંદરાનો રાજા.

મસલત=ચર્ચા તથા નિર્ણય.

પ્રતિબિંબ=પડછાયો; સામી છબી.

યુદ્ધિબળ=ચતુરાઇ.

યુદ્ધિપ્રભાવ=યુદ્ધિબળ.

વિસ્મય=આશ્ચર્ય

આગીઓ=આગેવાન; સરદાર.

વાનર રજગુ=વાંદરાનું બનાવેલું
દોરડું.

પાઠ ૪૬.

સ્વદેશ પ્રેમ=પેતાના દેશને માટે
લાગણી.

જનની=માતા; જન્મ આપનાર સ્ત્રી.

જન્મ ભૂમિ=જે ભૂમિમાં જન્મ

થયો હોય તે; સ્વદેશ.

ઉલટબેર=હોંસથી; ઉમંગબેર.

વિદેશ=પરદેશ.

ઉમળકો=હેત.

ભિમ=ઉમળકો, મોળું, મોળાંની
પેઠે હૃદયમાં ઊછળતા વિચાર.

પ્રબળ=વેગબાળી

સમાચાર=હકીકત.

ઉછાળો=આવેગ; ઉતારો.

બેલાશક=ભેશક; જરૂર; ખાતરી
પૂર્વક.

ઝાહોઝલાલી=આખાદી.

ગાદીમૈત્રી=દૃઢદોસ્તી; બહેનપણું.

મોહક=મોહ ઉપજાવે એવાં.

અષણુ=ધરેણું.

કેલિ=રમત.

પ્રેરાધશું=દોરાધશું; ઉત્તેજાધશું.

વ્યવસ્થિત=રીતસર; ગોઠવણીવાળું.

પ્રવીણુ=હોશિયાર.

જીવનની મર્યાદા=મૃત્યુ સુધીનો કાળ;

નિંદગી; જીવલર.

સર્વથા=અધી રીતે.

અનુકૂળ=માફકસર

સંજોગો=અધી તરફની સ્થિતિ.

અનુસરત=અનુકૂળ પડે એવા.

રીતરસમ=રીતરિવાજ.

સાહિત્ય=અથોવગેરે ઉત્તમ સાધનો.

કોષપણુ બાપામાં લખેલાં પુસ્તકો
તે તે બાપાનું સાહિત્ય કહેવાય.

પાશ્ચાત્ય=પશ્ચિમની.

મુક્ત કંઠે=મોટે અવાજે; પોકારીને
શોચનીય=દિલગીર થવા જેવું.

અનીય પત્યય છે. એવા શબ્દો
રમણીય, પ્રેક્ષણીય, કર્મનીય, રમ-
હણીય.

વીરરસ=પરાક્રમની વાતોથી ભરપૂર;
જે વાંચ્યાથી બહાદુર બનવાને
આવેગ મળે તેવો રસ.

અખૂટ=ખુટે નહિ તેવો.

યત્કિંચિત્=થોડુંક.

યથાશક્તિ=શક્તિ પ્રમાણે.

યથાવકાશ=અવકાશ-કુરસદ પ્રમાણે.

પાઠ ૪૭.

કર્તવ્ય=ફરજ

આર્થિક ઉન્નતિ=પૈસા સંબંધી
ચઢતી.

વ્યય=ખર્ચ; ઉપયોગ.

ધનિક=ધનવાળા

ઐષીઓ=રીઠીઆઓ,

પ્રવાસ=મુસાફરી.

માતઅર=માલદાર; તવંગર; ધનવાન.

નીરક્ષીરન્યાયે=(નીર=નાણી+ક્ષીર=દૂધ+ન્યાય=રીત)=હંસ જેમ દૂધ

તે નાણી ગુદાં પાડે છે તેવી રીતે કાકતાલીય ન્યાયે=કાગનું બેસવું ને તાડવું પડવું અને તે રીતે.

દેહલી દીપક ન્યાયે=કેમરા ઉપર દીવો મુકવાથી પાસ પાસેના બે ખડોમાં અજવાળું પડે છે તે રીતે.

વર્જવા=તજવા; હોડવા.

આરિત્રઅળ=નીતિમત્તા; સુનીતિઅળ સ્વાભિમાન=પોતાની જાત માટેનું યાગ્ય અભિમાન.

ઉદય=ઉન્નતિ; અદતી.

સ્વભાષા=પોતાની ભાષા.

અન્યભાષાદાર=પારકી ભાષા મારફતે.

દાર=મારણું; રસ્તો.

સમૃદ્ધ=માતઅર.

પાઠ ૪૮.

વીરાંગના=(વીર=મહાદુર+અંગના=સ્ત્રી) મહાદુર સ્ત્રી; વીર રમણી.

અપ્રતિભ=જેની અસાધારી કોષ કરી ન શકે એવી; ઉત્તમ; અદ્વિતીય.

વૈધવ્ય=વિધવાપણું (વિ=વગર+ધવ=સ્વામી, ધણી+ય=પણું)

કાયર=માયસી.

વય=અખતર.

નાણી અઢાવ્યું=ગુસ્સાદાર કીધું; હિંમત આપી.

ધોર=ભયાનક.

સંગ્રામ=જંગલ; યુદ્ધ.

અઅળા=અ.

છાપો માર્યો=ઓચિંતો હલ્લો કર્યો.

ધૂમ્યો=ઝૂઝ્યો.

મૂર્છા પામ્યો=મેભાન થયો.

અલવત્તર=વધારે અળવાન.

રુદ્ર સ્વરૂપ=શિવના જેવું સર્વભક્ષી કાળ સ્વરૂપ; અતિશય ક્રોધાન્વિતરૂપ.

મૂર્તિમંત=શરીર ધારણ કીધું હોય તેવું.

ક્ષાત્રતેજ=ક્ષત્રિયનું શૌર્ય.

સમરાંગણ=યુદ્ધનું મેદાન; રણક્ષેત્ર. (સમર=યુદ્ધ+અંગણ=આંગણ)

પાછી પાની કરશે=પાછી વળશે;

હિંમત હારી જશે

મક્રમ=ટૂટ રીને ખડીને ખડી

રુધિરની ધારા=સોહીની સેર.

પ્રાણ ત્યાગ=જીવનો શરીર સાથેનો

સંબંધ તજવો તે, મૃત્યુ.

પાઠ ૪૯.

અક્ષગિરિ=અબ્ધ અગળ આવેલો

પર્વત; જેમાંથી ગોદાવરી નદી

નીકળે છે તે.

અતિસે=અતિશય ધણુંજ

ભોમિયો=રસ્તાનો ગાણુકાર; મુસા-

ફરને રસ્તો અતાવવા સાથે આવનાર

પાયરિ=દરજી.

લિલલ=સેવાળ; પાણીને લીધે ઉભતી

એક જાતની વનસ્પતિ.

ગોમુખ=(ગો=ગાય+મુખ=મોહું)

ગાયનું મોહું.

શિવલિંગ શિરે=મહાદેવના બાણ

ઉપર, (શિવલિંગ+શિર=આથું.)

નેટ=નક્કી.

સો આઠ=એકસો આઠ.

થપાયાં=સ્થપાયાં.

રૂંગી=આનંદી.

વરણી=વર્ણવી; ગાઢ.

સ્તબ્ધ=ચકિત.

હુંએ=હું પણ; હું.

ઘટ=ઘાડાં.

નર્યું=નરદમ; એકલુંજ.

દિસંતું=દેખાતું.

ખુલતું=ચોકખું; આશ્ચું.

ઉપેર=ઉપર.

ગુજ=થોડાં.

ગિરિ=પર્વત.

સંધું=અધું.

સુનકાર=શાંત; નીરવ; અવાજ

વગરનું.

મૃદુ=કોમળ.

મંદ=ધીમી.

જામે=એકઠી થાય; લાગે.

વ્યાપિ=ફેલાઈ.

અમત્કારિક=આશ્ચર્યજનક.

સંધો=અધો.

પાપી=અપવિત્ર.

પ્રપંચો=દુનિયાદારીનાં તરકટો; સં-

સારના પાપી તરકટી વિચારો.

લીલા=કુદરતની ખુબી; ભગવાનની

લીલા-રમતો; શોખ.

તપસ્વી=તપ કરનાર પવિત્ર પુરુષ;
મુનિ.

સમાયુ=ગરકાવ થયું; તરખેળ
થયું; ડુબી ગયું.

વિશ્વેશ=(વિશ્વ=જગત+ઇશ=ધણી)
જગતના ધણી; પરમેશ્વર.

કે=કંઈ; કશું પણ.

નર્મદ=(નર્મ=કલ્યાણ+દ-દા=આપવું)
કવિ નર્મદાશંકર.

પાઠ ૪૯.

બહુ થાક લાગેશે તોએ સવા-
રમાં હડીને તળાવે ચાલ્યો. ત્યાં
(તળાવમાં) નાહી પરવારીને બોમી-
આને લાઇને મેં બ્રહ્મગિરિ તરફ
જવા માંડયું. ૧.

ધણી ઉંચી પત્થરીની મારી હતી
તે લીલના સંસર્ગથી ચીકણી હતી
તેથી જોઇ સંભાળીને ઉપર ચઢતો
હતો. વચ્ચે વચ્ચે થાકને લીધે
બેસતો પણ ખરો. ૨.

પછી હેંસથી ભરેલા જોવા
જનારાને જે ગાયનું સોદું મનાય
છે તે સામે ઉંચે જણાવા માંડે છે.
જેમાંથી થોડેક નીચે શિવલિંગના

શિર ઉપર ટપકટપક પાણી
પડે છે. ૩

પછી ત્યાંથી થોડેક છેટે હું
ગયો. ત્યાં તો નિશ્ચય વરસાદથી
બહુજ ભીતું હતું. અહીં ઉંચે ગોતમ
ગોખરો હતો, તે જોયો, જ્યાં
એકસોને આઠ શિવલિંગ સ્થપ-
યાં છે ૪.

અહીંથી ડુંગરની નીચેનો ભાગ
જોતાં હું મનમાં બહુજ આનંદી
થયો. અહા! તેની શોભાતું હું શી
રીતે વર્ણન કરી શકું. એ જોતાં
તો હું છેક સ્તબ્ધજ થઇ ગયો. ૫.

ગાદી ઝાડીના તો જાણે ઝૂમ-
ખાઓ. કે જોતો રંગ ઘેરાશ પડતો
લીસો છે. કાઠ કાઠ સ્થળે તો એકલું
ખાસજ ઊગેલું તે રંગે ખુલ્લું
લીલાશ પડતું દેખાય છે. ૬.

આથે ત્ર્યંબકપુરીનાં છાપરાંઓ
જણાયાં. એ (ટેકરી) પર થોડાં
થોડાં ઝાડવાંઓ પણ જોયાં એને
લીધે દેખાવ આનંદકારી લાગે છે.
અને વિધિવિધ રીતે શોભતો એ
ગિરિ છે. ૭.

મારે બાળુએ બધું શાંત નીરવ
લગે છે વચ્ચે વચ્ચે વહેતા ઝરાનો
મધુર અવાજ થાય છે. વળી પવ-
નની ધીમા ધીમા લહેરો પણ આવે
છે, તેથી પુરા પ્રેમથી રળિઆમણો
ડુંગર જોવાજ કશું છું. ૮

નવું નવું જોતાં મન આશ્ચર્ય-
ચકિત થાય છે. દેખાવની ગંભીર-
તાને લીધે (દબ્બલા બરેલા દેખાવને
લીધે) ભારે ભયની સુરખ પણ
કવચિત્ લાગી જાય છે, ને વળી
પાછી એ પછી આનંદ આનંદ
બ્યાપી રહે છે, એવો ચમત્કારિક
પહાડ છે. ૯.

દુનિયાનો સઘળો વ્યવહાર
ધડીબર ભુલી જવાય છે. મનમાંથી
સંસારના પાપી તરકટી વિચારો
પણ ભાગી જાય છે. એની ખૂબીનો
ઉપભોગ કરતાં ભગવાનની લીલા
જોતાં જોતાં મને તૃપ્તિ થતી નથી.
એવો તપ કરનાર મુનિ જેવો પવિત્ર
પર્વત આ તો છે ! ૧૦.

આ બધું જોતાં મારું મન તો
જગતના ધણી પરમેશ્વરમાં પડેવાયું,

હુબી મધુ, ને બીજું કંઈ ગમ્યું
નહિ. કાંવ નર્મદાશંકર કહે છે કે
હું આનંદમાં છેક હુબી ગયો. એવો
(આનંદમાં હુબાવી દે એવો)
બ્રહ્મગિરિ ઉભેલો મેં જોયો. ૧૧.
નર્મદાશંકર—પાઠ ૨૦મો જુઓ.

પાઠ ૫૦.

દીર્ઘઆયુષ્ય=(દીર્ઘ=લાંબું+આયુષ્ય
=આવરદા) વધારે વરસ જીવવું તે.

ખ્યાતિ=કીર્તિ.

આટોપી શકે=પુરું કરી દે.

લેખક=લખનાર.

જીવન=આવરદા.

સંભવ=શક્યતા.

ચારોગ્ય=તંદુરસ્તી.

પૂરતો=પુરેપુરે; જરૂર જોગો.

સર્જ્યા=અનાવ્યાં; પેદા કર્યાં.

શારીરિક=શરીર સંબંધીની.

અનેક=(અન+એક) ધણા; એક
કરતાં વધારે, અધિક.

વિરહ=ઉલટા.

અશક્ય=અસંભવિત; બનવું કઠણ.

વલણુ=વળવાની વૃત્તિ; નિશાન.

વેતન=પગાર; ભાડું; મહેનતાણું.

ચીવટ=જાળજી.

પાઠ ૫૧.

પ્રચલિત=પ્ર=ખૂમ+ચલિત=ચાલતી)

લોકોમાં ખૂમ ફેલાએલી.

ઉદાહરણ=દર્શનો, દાખલો, પ્રસંગ.

વિપતિ=સંકટ; દુઃખ.

સ્વીકારનાર=ખુશ કરનાર.

સાહિત્ય=કોઈ પણ ભાષામાં લખા-

એલાં પુસ્તકો તે તે ભાષાનું સા-

હિત્ય કહેવાય.

આદર્શ=ઉત્તમમાં ઉત્તમ; નમુનાદાર

ચિત્રાર કે વસ્તુ.

કર્તવ્યપરાયણ=દરજા બળવવામાં

મંજ્યા રહેલા.

મટે=વિદ્વાનોને રહેવાનાં સ્થાનકો.

ત્યાં તેમનું પોષણ થાય એવો

બદોબસ્ત હોય છે, અને તેમને

ફક્ત વિદ્યાવ્યાસંગ સિવાય કશુંજ

કર્તવ્ય દરજીઆત હોતું નથી.

પ્રતીણ=હોશિયાર.

લોકભાષા=લોકોનો મોટો ભાગ

જણતો હોય તેવી ભાષા; સામાન્ય

સર્વ વ્યવહારમાં વપરાતી ભાષી.

લેટિન=પ્રાચીન રોમન લોકોની ભાષા.

દરમાન=ફક્ત.

ભાષાન્તર=એક ભાષામાંથી બીજી

ભાષામાં લખવું તે; અનુવાદ;

તરજુમો.

અન્ય=મીઠ.

અજન્મ=નરાઈ થાય એવો આશ્ચર્ય-

જનક.

પાઠ ૫૨.

અસ્તિત્વ=હયાતી.

ચોક્કસાઈ=કાળજી.

સંમતિ=પરવાનગી

પ્રજ્ઞ વત્સવ=પ્રજ્ઞનો વહાલો.

પાઠ ૫૩.

જળધોધ=પાણીનો કુદરતી ધોધવો.

ભવ્ય=દમદમ ભરેલો.

નાયગરા=જળ ગર્જના; પાણીનો

ખુદ્દ અવાજ.

દેદીપ્યમાન=ખૂમ પ્રકાશનું.

પચરંગી=રંગ બે રંગી; ધણી

રંમવાળું

પાઠ ૫૪.

શૃંગાલ=શિયાળ.

આત્મ પક્ષ=પોતાની જાતનું ટોળું.

સ્વેચ્છાથી=(સ્વ=પોતાની+ધ્વચ્છા=

મરજી) મરજી મુજબ.

નીલીના ભાંડમાં=(નીલી=ગળી+ભાંડ
=કુંડ) ગળીના વાસણમાં.

વર્ણ=રંગ; જાત.

ઉદય=ઉત્પત્તિ; ચઢતી.

રાજ્યનો અભિષેક કર્યો છે=રાજાદી
સોંપી છે; રાજ બનાવ્યો છે.

સાષ્ટાંગ=(સ=સહિત+અષ્ટ=આઠ+
અંગ=અવયવ) આઠે અવયવ
નમાવીને.

પરિચય=ઓળખાણ.

સ્વામિત્વ=ધણીપણું; રાજ તરીકેની
પદ્ધતિ.

પાઠ ૫૪. સમજીતી.

પોતાનો પક્ષ છોડી દઇને
પારકાના ટોળામાં જઇને રહે તેવો
મૂર્ખ નીલ શિયાળની પેઠે મરણને
શરણ થાય છે; કમોતે માર્યો જાય છે

પાઠ ૫૫.

તન=તનુજ; છોકરો. (તન=શરીર
+જ=જન્મેલો) શરીરમાંથી જ-
ન્મેલો માટે.

(પંક=કાદવ+જ=જન્મેલું) પંકજ=
કાદવમાંથી જન્મેલું તે; કંમળ.
સ્વેદજ=પરસેવામાંથી ઉત્પન્ન થ-

એલી, જૂ. અંડજ=ઈડામાંથી
જન્મેલાં.

દન=દિન=દહાડો.

વખુટી=વિખુટી; જુદી; છુટી.

તતકાળ=તત્કાળ; તેજ વખતે.
(તત્+કાળ)

અણુગા=અળગા; આધા; છુટા;
જુદા.

પ્રાણુ=જીવ પ્રાણુ પાંચ છે; પ્રાણુ,
અપાન, વ્યાન, સમાન, ઉદ્ધાન.
એ સર્વનો સંગ્રહ છુટી જાય
ત્ય ર મૃત્યુ થાય છે.

રણે=ત્રાડાઈના મેદનમાં.

આગ=અગ્નિ; અગન; ઝાળ; તીવ્ર
વેદના.

શતખંડ=(શત=સો+ખંડ=ભાગ;
કટકા) સોંકડો ટુકડા

દિનકર=(દિન=દહાડો+કર=કરનાર)
દિવસ કરનાર; જેના જિગવાથી
દહાડો થાય તે; સૂર્ય.

હસ્તિ=(હસ્ત=હાથ; સૂંઢ) હાથી.
વેધે=છેદે; વાંધે; ઢાપે.

વશિયર=વિપયર; ઝેર ધારણ કર-
નાર; નાગ; ઝેરી સાપ.

હેટ=કાપે; કટકા કરે.

ફેટ=ખાળે; પ્રજાળે; સળખાવે.

ખાધું=ખધું; આખું.

ધન=વાહણાં; વરસાદ.

ગાજતે=ગાજતે; ગડગડાટ કરતે.

આસઝગરાસ; ગુજરાન માટે મળેલો.

ધનામી જમીનનો કટકો; ગુજ-

રાનનું સાધન,

મણિધર=મણિ ધારણ કરેલો છે

એવો. નાગ; સાપ.

અવપૂત=સંસારથી તમ્બયલો; યોગી

પૂત=પુત્ર=છોકરો.

સહી=સિંહ.

અભિમન=અભિમન્યુ; અર્જુન

અને ભગવાન શ્રી કૃષ્ણની એન

સુભદ્રાનો પુત્ર.

(અભિ=સાથે+મન્યુ=ક્રોધ) ક્રોધનું

પુતળું=ક્રોધ સાથે જન્મેલો માટે

એનું નામ અભિમન્યુ

પાઠ ૫૫.

અભિમન્યુ રણમાં જવા ફટ

કરે છે ત્યારે મા દીકરા વચ્ચે

વંદવિવાહ થાય છે.

મા કહે છે—

તું મારો લાડકો દર્શિ છે;

મેં તને એક પણ દિવસ મારાથી

આથો નથી ખસવા દીધો. ટોળાથી

વિખુટી પડેલી હરણીની માફક હું

તારા વગર કેમ કરીને રહીશ ?

જેમ સિંહને દેખીને બીજાં પશુઓ

ત્રાસ પામે છે તેમ આ સમયાર

સાંભળીને હું તો નિરાશજ થઈ ગઈ.

હે બાળ, બોળામાં બેસાડીને

તો હું તત્કાળ બોજન કરાવું છું,

(તેવા તમે) આજે આંખથી વેગળા

થાઓ છો, ને તત્કાળ મારા પ્રણ

પણ હરી જાઓ છો મતલબ

આટલા બધા વહાલા તમને આંખ-

થી વેગળા થતા જોઈને હું કેમ

કરીને જીવી શકીશ ? ફરી ફરી તું

શું કહેવરાવ કહેવરાવ કરે છે. હું

તને રણમાં જવા દેનાર નથીજ.

અભિમન્યુ કહે છે—

ઓ મારી માતા. મને બાળક

ના કહેશો.

હે મા, બાળ વયમાં કૃષ્ણએ

જમનાના પાણીમાં પેસી કાળી

નાગને નાથ્યો હતો.

મા, નાનકડો વીંછી કેવડો
સરખો હોય છે, પણ તે કરડે છે
ત્યારે આખે શરીરે આમ જો છે.

મા, નાનકડો મેષ કેવડો સરખો
છે, પણ તે વરસે છે ત્યારે નવે
ખંડમાં પાણી પાણી થઈ રહે છે.
પાણી વડે નવે ખંડ પૃથ્વીને ભરી
દે છે.

મા, નાનું સરખું વળ્લુ કેવડું
હોય છે, પણ તે તો પર્વતનાએ
સેંકડો કકડા કરી નાખે છે.

મા, નાનકડો સૂર્ય કેવડો હોય
છે. પણ તેનાથી બધા અધિકાર
નાશ પામી જાય છે.

મા, સિંહનું બચ્ચું નાનકડું
હોવા છતાં તેનાથી હાથી તો ત્રસ
પામી જાય છે.

મા, નાનકડો મંકડો કેવડો
સરખો હોય છે પણ તે ગુસ્સે
થાય છે ત્યારે એવો તો કરડી ખાય
છે કે છોડાવીએ તો પણ છૂટતો
નથી, ઉલટો તાણતાં તણતાં વૂટી
જાય છે.

મા, નાનકડો હીરો કેવડો
સરખો હોય છે પણ તે લોખંડની
એરણને વીંધી નાખે છે.

મા, નાનકડો નોળીઆ બચ્ચું
હોવા છતાં મોટા નામના પણ
કકડે કકડા કરી નાખે છે.

મા, જરા સરખો અગ્નિનો
તણખો કેટલો નાનો હોય છે; છતાં
આખું જંગલ બાળી મૂકે છે, માટે
હે મા, જે આખરે ક્ષત્રીનું ફર-
જંદ છે, તેને બાળક તે કેમ
જણીએ ?

હે માવડી, બહુ પ્રેમાળ, બહુ
દેવાદાર અને જેને ધણાક સાથે
વેર છે તે તણ જણા કદી સુખે
ન સૂએ.

હે માવડી, જે તદ્દન પૈસા
વગરનો છે, ને જે બહુજ પૈસા-
વાળો છે, વળી જેને ધણાની સાથે
વેર છે તે તણ જણા કદી સુખે
ન સૂએ.

ચાકર સુખે સમ્ર શકે નહિ,
ચોર પણ સુખે સમ્ર શકે નહિ.
વરસાદ માનતો હોય ત્યારે મોર

પણ સુખે સૂઈ શકે નહિ. જેને
ધણી દીકરીઓ છે તે સુખે ન
સૂએ. જેને બે બામડીઓ છે તે
પણ સુખે ન સૂએ. નિર્ધન અને
ધનવાન સુખે ન સૂએ. રાજ કરતો
રાજા સુખે ન સૂએ. જેને ધરમાં સુખ
નથી તે પણ સુખે નહિ સૂએ.

જેને માથે દુશ્મનાવટ છે;
(દુશ્મનો માથે ગાળી રહ્યા હોય
ત્યારે સુખે કોણ સૂઈ શકે ?) તે
પણ સુખે નહિ સૂએ.

જેનો ગરાસ (ગુજરાન માટે
મળેલો જમીનનો ધનામી કટકો),
ગુજરાનનું સાધન જાય તે પણ
સુખે ન સૂએ.

રણસંગ્રામમાંથી હોારો પડી
રહ્યા હોય તે વેળા ત્રાસ ભર્યો
કોઈ સુખે ન સૂએ.

મણિધર સાપ સુખે સૂઈ શકે.
જેને માથે બાપ હોય તે સુખે સૂઈ
શકે. જેગી અજધૂન હોય તે સુખે
સૂઈ શકે, કે રાજાનો કુંવર હોય
તે સુખે સૂઈ શકે. ગુફામાં સિંહ
સુખે સૂઈ શકે, અથવા જેને ચિંતા

નથી તે સુખે સૂઈ શકે. પણ આજે
અર્જુન (મારા પિતા) ઘેર નથી
તો (હું) અભિમન્યુ શી રીતે સુખે
સૂઈ શકે ?

પાઠ ૫૬.

સ્વાર્થાચ્ચોતાનું જ બહુ કરવા
ચાહનાર; મતલબી.

પ્રપંચી=મગસજાળ; કપટી

રજનું મજ કરવાની=વાત વધારી
ને કહેવાની

ઢોલક બગવવાની=વાત જાહેરમાં
પ્રાટ કરવાની.

(ધડીમાં એક પક્ષની તો ધડીમાં
બીજા પક્ષની વાત કરવી
એનું નામ બે પાસની ઢોલકી
બગવવી એમ કહેવાય.)

ચેતતા=મગસ; સાવચેત.

અનર્થકારક=હાનિકર્તા; નુકસાનકારક.

પરિણામ=ફળ; છેડો; અંત.

નિવાસસ્થાન=રહેઠાણ.

તરકર=મનાવટી સમજાવટ; ખોટી

ચઢાવણી; ખોટી શીખવણી; પ્રપંચ.

વિક્ષેપ=અડચણ.

હીલચાલ=વર્તણૂક; કામકાજ,

કચે=મચે.

પાઠ ૫૭.

શાખાઓ=શાંટાઓ.

મુખ=મોઢાં; ફાંટા.

ઠાળવાળાં=ઢળતાં.

પદબદ્ધ કચો=માદી એથી કઢાડી મૂકયો;

માદી ખુચવી લીધી.

છત્રાકાર=(છત્ર+આકાર) છત્રીના

આકારવાળું.

સર્વોપરી=સહુથી ઉપર; સહુથી વધારે. (સર્વ+ઉપરિ)

મુંડિત=મુંડાવેલાં.

ભિક્ષાપાત્ર=(ભિક્ષા=ભીખ+પાત્ર=વાસણ) ભીખમાં મળે તે ચીજ

જેમાં લેવામાં આવે તે વાસણ.

નિર્વાદ=નિભાવ; યોષણ; યુગ્ગરાન.

પાઠ ૫૮.

આપત્તિ=દુઃખ; સંકટ.

ખાલી હાથે=કંઈપણ લીધા વગર;

એમને એમ; માછકાં વગર.

શખ=મુડદું.

નિશ્ચયો=નિઃશ્ચય; દોલગીરી ભરેલો

શ્ચય.

કદપી શકાય=પ્રમાણમાં આણી શકાય.

સિક્કો=સીલ; મહોર; છાપ.

વૃત્તાંત=વીતક વાર્તા; ખની મએલી

અત્યાર સુધીની હકીકત.

પાઠ ૫૯.

દૈવી=દેવતાધ.

સત્ય=પ્રાણી.

કાપ=ગુસ્સો

સ્વાતંત્ર્ય=સ્વતંત્રતા.

અક્ષત=ખાતરી દર્શાવવા માટે

વપરાતો; શબ્દ; બેશક.

શ્રદ્ધા=ભરોસો; વિશ્વાસ.

પાઠ ૬૦.

દસ્તો=દોલત; એકઠો કરેલો ધનમાલ.

નોંધ=વખાણ; યાદી; નામું.

સમણું=સ્વપ્ન; જિંદગી ખનતા

આન્તિ ભર્યા વિચારો.

નિમગ્ન=ચકચૂર; ડૂબેલો.

જંગળ=ઉપાધિ.

સતત=ચાલુ ને ચાલુ; કાયમની.

દાળ પડતી=પ્રાસકો પડતો.

કળ=ચેન

દુર્દશા=માડી હાલત.

પાઠ ૬૧.

આપકાળ=(આપત્તિ+કાળ=

વખત) દુઃખનો વખત.

આશ=આશા.

પાસ=પાસે.

દુઃખ સુખથી બાંધેા પ્રાણુ=દુઃખ ને

સુઃખ પ્રાણુની સાથે જોડાએલાં

છે; જન્મથીજ જોડાએલાં છે;

માટે દુઃખ પડશેજ, એ પ્રમાણુ

છે-સત્ય વાત છે.

પરમાણુ=પ્રમાણુ-સત્ય વાત.

તોડા=તોડા; ખોટ.

મદ=મર્વ.

સધા=સધળા; બધા.

સંપત્કાળ=સુખનો વખત; એથી

ઉલટું આપત્કાળ; વિપત્કાળ.

હોનાયે=ખરીદાયે.

કહાં ને કેમ=ક્યાં ને શી રીતે.

અહમેવ=(અહમ્=હું+એવ=જ)

હુંપણું; અહંકાર.

કુલાસ=મડાઇ; આપવડાઇ.

નાદાન=મૂર્ખ.

નર્મદ=કવિ નર્મદાશંકરનું કુંક

નામ-ઉપનામ,

મા=નહિ.

મહામોડા; પરાક્રમી,

રહાઈ=પકડી.

બધાને સુખની આશા હોય

છે. દુઃખનું પાસે આવવું કોઇ

ઈચ્છતું નથી; દુઃખ પાસે આવે

તે કોઇને ગમતું નથી; દુઃખ કોઇ

માગતું નથી. પણ સુખ અને દુઃખ

પ્રાણુ સાથે જન્મથીજ જોડાએલાં

છે, માટે દુઃખ પડશેજ એ સત્ય

વાત છે. ૧

સગાંવહાલાં ને મિત્રોનાં મોત

હોત નહિ, કોઇપણ ધધામાં ખોટ

હોત નહિ. શરીરને કોઇપણ જાતના

રોગ હોત નહિ, તો તું સધળાને

મદ અને અભિમાનથી ભરેલા-

છડેલા જોત. ૨.

સુખની વેળા ભૂલી જવાની

છે; કેમકે તે વખતે દુઃખી રૂપી

માલ ખરીદાય છે. નહારા ગુણો

વધે છે; પરંતુ દુઃખની વેળા એજ

શીખવાનો વખત છે; કેમકે બે

વખતે સદ્ગુણ રૂપી માલ ખરીદાય

છે; સદ્ગુણો શિખાય છે, વધે છે. ૩.

કઇ જગાએ અને કેવી રીતે

પ્રીતિ બાંધવી તે જોમ દુઃખ પડે

તેમ શિખાય છે. તે વેળા પ્રીતિ-
વાળાના પ્રેમની કસોટી થાય છે,
અને પોતાનું કે પારકું કાણુ છે
તે સમજાય છે. ૪.

ન્યારે દુઃખનો અનુભવ થાય
છે ત્યારે પોતાની ધણી ધણી ભૂલો
સમજાય છે;—ધ્યાનમાં આવે હં;
ખીજાંઓ ઉપર દયાની નજરે જોતાં
શિખાય છે, અને એવી દયા વડેજ
સારું પુણ્યદાન થાય છે. ૫.

(વળી દુઃખનો અનુભવ થવાથી)
ગર્વથી ભરેલા માણસો અભિમાન
છોડી દે છે, અને બહાઈ મારવાની
ટેવ પણ તજી દે છે. મૂર્ખ માણસો
(ખીજાને) હસતા બંધ થાય છે,
અને અપમાન કરનારા પણ (તેમ
કરતાં) બટકે છે. ૬.

કવિ નર્મદાશંકર કહે છે કે
હે દુઃખિયા ભાઈ, તું રહીડાઈશ નહિ.
પરાક્રમી પરમેશ્વર તારી અડચણ
મટાકશે. નીતિને મળ્યુત પકડી
રાખી હે ભાઈ, તું ધીરજ રાખીને
રહેજે. ૭.

પાઠ ૬૨.

શિષ્ટતા=સુધારો; કેળવણી.

સંસ્કારી=સારી રીતે કેળવાયેલું.

પરિસ્થિતિ=આસપાસની સ્થિતિ;

બાઈભાંડું, સર્ગાવહાલાં, બાઈખંધો,

નિશાળ, ગુરૂ, જેમના સંબંધમાં

મનુષ્ય આવે તો હોય તે તેની

પરિસ્થિતિ કહેવાય. એવાજ

અર્થમાં 'વાત.વરણ' શબ્દ પણ

વપરાય છે.

સબ્યતા=વિવેકીપણું.

ખામી=ખોડ; ભૂલ.

કામજોગી=જરૂર પુરતી; કામને માટે

જરૂરની હોય તેટલીજ.

કફાડી=ટુંગી.

જરૂરજોગું=ખપપુરતું.

અવકાશ=વખત; તક.

અસંસ્કારી=અસંસ્કાર વગરનું.

અશિષ્ટતા=કેળવાયલું; અસ-

બ્યતાવાળું.

ખિનકારણુ=અસંસ્કાર; હેતુ વગર.

તોછડાઈ=હસાઈ; અવિવેકીપણું.

નિમિત્ત=નકી કરેલો.

શિષ્ટાચાર=કેળવાયલું વર્તન. (શિષ્ટ

=માત્ર પુસ્તકપાઠી નહિ, પણ
અધી રીતે કેળવાયલું; (આચાર=
વર્તન.)

પાઠં ૬૩.

વેરાન=ઉજાડ.

સંયુક્ત=જોડાયેલી.

સ્પર્શની ઇન્દ્રિય=અડકવાનો અવયવ.

વૃદ્ધિ=વધારે; વધવું તે.

ખોળ=આમડીનું પડ.

સંપૂર્ણ=પુરેપુરી.

પાઠં ૬૪.

પ્રેક્ષ=મોટો.

અભ્યુ=નાનામાં નાની રજ.

દાનો=ઉદાર વૃત્તિવાળો; દાતાર.

ધંદુ=ચંદ્ર

વિમળ=સ્વચ્છ; ચોક્કસ.

તાતો=તપેશો; કોધી.

મહિરા=દાર (પીવાનો માદક પદાર્થ).

માતો=મત્ત; મસ્ત; મદમસ્ત; જબરો

પય=દૂધ

ઉજવળ=કેળવું.

કવચુ=કોણ; કોનું; થું.

તરણી=(સં. તરણિ) સૂર્ય.

શક્ટિશાસ્ત્રમાં.

રળી=ખુશી.

તરણુ=તણ; તણખલું.

તુમ્ધુ=હલકું.

સ્વર્ણુ=(સુ+ર્ણુ) સોનું.

કુશકા=માતનાં છાલાં ગવેડાંને ખવાડે

છે તે; માત ઉપરના છોડા. એ

પરથી કહેવત છે કે ખાવાના

કુશકા ને વહેવાની છટો- છાલા

જુદા પાડ્યા પછી રહેલા દાણાને

કડ કહે છે. તે ખાડે એટલે આખા

ચોખા તથા ભાગેલા ચોખા=

કણકી, વાટલા વગેરે જુદું પડે

છે; ને તે કઢી ક્ષેતાં ભોટ જોવો

જુકો ચાળવા ઝાટકવાથી છુટો

પડેશો ખાકી રહે તેને કુશકી કહે

છે. તે દારને ખવાડે છે; છોતરાં.

અહેક=અહેકવું; સુમધીદાર.

ભોહ=ભોહું

ખાળો=ખાળક; છોકરવાદ; નાદાન.

વેદના=આરજો; પીડા; દુઃખ.

સરવ=ગ્રંથ; અધું.

મહિ=મહી=પૃથ્વી.

નિર્મળ=(નિઃ=નહિ+મળ=મેલ)

ચોક્કસ (નિર્ભળ, નિર્ગત, નિર્વેત,

નિર્ભય, નિર્ગુણ, નિર્દય, વગેરેમાં
નિરન્તર એવો અર્થ બતાવનાર
નિઃ ઉપસર્ગ લાગ્યો છે.)

અમલ=સત્તા; અધિકાર.

તેત્ર=નયન; આંખ.

ગરબ=સ્વાર્થ.

તણુ=તણુખણું.

જાન્યક=યાન્યક; બિહુક; બિખારી;
બીખ માગનાર.

સદ્ગુણુ=સારા ગુણુ એથી ઉલટું
હુણુ.

સમ=કંઠુસ.

અમ્હ=અમ્હાની; મૂખ.

દુરવચન=દુર્વચન; કટુવેણુ; નઠારા
શબ્દો.

મિષ્ટ=મીઠું.

કલંક=અપકીર્તિ; કાળીટીચી.

સમરચા.

પૃથ્વીથી મોટો કોણુ ? નાનામાં
નાની રજકણુથી પણ નાનો કોણુ ?
પવનથી પહેલો કોણુ ? દેવતાઓથી
પણુ દાતાર કોણુ ? અંદ્રમાંથી
ઓઝાળો કોણુ ? અગ્નિથી વધુ કોંધી-
તપેલો કોણુ ? દુષ્ટથી ઉજળું કોણુ ?

દારથી વધારે મસ્ત કોણુ ? વળી
સૂર્યથી વધારે તેજ કોણુ ? સાકર
કરતાં ગળ્યું શું ? શામળ ભટ્ટ
કાવ કહે છે કે આ જવાબો લખો
તો તો મન ખુશી થાય.

તણુખણાથી હલકું શું ?
મણીથી મોઢું શું ? સોના કરતાં
શોભિતું શું ? છોતરાં કરતાં સોંધું
શું ? બરાસ કરતાં મુગધીદાર શું ?
મેશથી કાળું શું ? લોઢા કરતાં
ઠંણુ શું છે ? બાળકમાંએ બાળક
કોણુ ? વળી વીંછીના કરતાં વધારે
વેદના કોની ? બધાથી ગળ્યું શું
છે ? શામળભટ્ટ કાવ કહે છે કે
મેંસથી પણ વધારે મેલું-કાળજથી
એ વધારે કાળું શું હશે ? તે કહે
તો તો મનને ખુશી ઉપજે. ૨.

ઉત્તર.

પૃથ્વીથી મોટું દાન છે. ભોભી
માણુસ રજકણુ કરતાં પણ નાનો
છે. મન પવન કરતાં પણ પહેલું-
વધારે વેગવાળું છે. દેવતાઓ કરતાં
પણુ વધારે દાતાર વિવેક છે. ક્રમા
અંદ્ર કરતાં પણ સ્વસ્થ છે. તે

વીરોનું બૂધણ છે. (ક્ષમા વીરસ્ય
મૂવણમ) અગ્નિ કરતાં કોષ વધારે
તાનો છે. દૂધ કરતાં કીર્તિ વધારે
ઉજળી છે. દારૂના કરતાં પણ
અધિકાર-સત્તા વધારે જળરી છે.
સૂર્યના કરતાં આંખોનું તેજ વધારે
છે. સાકરથી પણ વધારે ગળી ચીજ
ગરજ છે. શામળમદ્ કવિ કહે છે
કે જેણે આ ઉત્તર લખ્યો છે તેના
મનને ખુશી ઉપજ છે. ૩.

બીજા માગનાર તણખલાથી
પણ હલકો છે. સદગુણ મણીથી
પણ મોંઘો છે. સોના કરતાં સપૂત
અધિક શોભે છે. ગરીબ માણસ
છોતરાંથી પણ હલકો છે. બરાસ
કરતાં પણ કીર્તિ વધુ સુગંધી આપે
છે. મેંસ કરતાં પણ કાળો કપૂત છે.
કંજુસ લોઢાથી પણ કઠણ છે.
બાળકમાંએ બાળક-નાનાથી પણ
નાનો મૂખ છે. વીંછી કરતાં નહારા
ખોલની વેદના વધારે છે. સૌથી
ગળા મીઠી વાણી છે કાળા ટીકી-
લાંછન એ મેંસથી પણ મેલું છે.
(આ ઉત્તર લખ્યાથી) તેના મનને

ખુશી ઉપજ. ૪.

પાઠ ૬૫.

અવલોકનશક્તિ=આરીક તપાસ કર-
વાનું બળ.

અક્ષરજ્ઞાન=અક્ષર ઉકેલવાની આવડત
નિરુદ્ધેગી=આળસુ.

વેતન=પગાર.

નવરાશ=પુરસદ.

જેગવાદ=ગોઠવણ.

ચીવટ=પ્રાણજી; ચોકસાઈ; ખંત.

વરાળયંત્ર=વરાળથી ચાલતો સંચો.

બીડું ઝડપું=માથે લીધું.

હેરત=નવાઈ; અચંખો.

પ્રસિદ્ધ=જાણીતો.

પાઠ ૬૬.

ઉ-તેજન=આશ્રય; મદદ.

બ્રાંતિ=બ્રમ.

અસ્તિત્વ=હયાતી.

મનન=ઉડો વિચાર.

પરિશ્રમ=મહેનત.

હેલમટાક=મોજશોખમાં પડેલો.

સ્પષ્ટચક્તા=ચોકખું બોલનાર

તરુણ=જુવાન.

કદ્મી=મેડોળ; કદમી,

બોધક=શિખામણુ લેવા લાયક.

પાઠ ૬૭.

આત્મસંયમ=મનને કબજે કરવું તે.

લગ્નતા=ત્રોલુપતા; આતુરતા.

વશ=કાબુમાં; તાબે.

ગણના=ગણતરી.

આવશ્યક=જરૂરી.

દ્રવ્ય સંપાદન કરવાનું=પૈસા મેળવવાનું.

સર્વથા=મધી રીતે.

હૃદય=હૃદયદાકારક.

કદરીપણું=કંજુસાઇ; કૃપણતા.

વર્જન=તજવા લાયક.

પાશવ=પશુ જેવું.

પાઠ ૬૮.

હરકત=મુશીબત.

બરકત=પુષ્કળ હોવું તે; ફાયદો; લાભ.

મનવા=માનવ; હે મનુષ્ય.

નરતનુ=(નર=માણસ; મરદ+તનુ=તન; શરીર) મનુષ્યદેહ; માનવ-શરીર.

તત્પર=અતુર.

આભારપ=ગહારનો દેખાવ.

નવજનક.

નસિદ્ધત=નશ્વર; શિક્ષા; બોધ.

છોટો=ઓછો; નાનો; જેવો તેવો.

સરણુ=ખરાડી, ચૂડગર વગેરે

કારીગરો પોતાનાં લોખંડી ઓ-

ખરો પરથી કાટ કાઢી નાખવા

તથા ધાર કાઢી ખપમાં આવે

એવા બનાવવાને ગોળ પથર

સંઘાડા પર ચઢાવી તેની સાથે

ઓખરો ધસે છે, એ ગોળ

રોટલા જેવા પથરને સરાણુ કહે

છે. કાતર, ચરપુ, સુડી વગેરે

ધસનારા પણુ ફરતી ગોળ સરાણુ

વાપરે છે.

તનમનકાટ=શરીર અને મન પરનો કાટ.

પરમાએ=ઓળખાય.

પુરુષાર્થ=(પુરુષાર્થ=શૂરાતન; મર-

દાઇ+ઇ=વાળો) મરદ; બહાદુર.

એના જેવા-પ્રધાર્થી, પરમાર્થી,-

ઇ પ્રત્યય લાગીને વિશેષણ બના-

વે છે.

અન્ય=બીજા.

જનોનિઃજનોની, માણસોની,

હરેકદાળે; મટાડે.

પરમાર્થી=પરૌષાદી.

મહાપુરુષ=મોટા માણસ; નામ
અમર કરી ગયા છે તેવા;
પંકાયલા; જાણીતા.

પૂર્વ=અગાઉ; પહેલાના વખતમાં.
ઉછરેલા=મોટા થએલા.

અમર=મરે નહિ એવું; કાયમનું.
ગુરુ=મોટા; શ્રેષ્ઠ; અનુકરણીય.
આપણુ=આપણે.

એલા=શિષ્ય; અનુકરણ કરવાવાળા.
પરદુઃખ ભંજન=(પર=પારકું+દુઃખ
=સંકટ+ભંજન=ભાંગનાર) પાર-
કાનું દુઃખ મટાડનાર.

વિક્રમ=જેમના નામથી સંવત ચાલે
છે તે રામ. એમણે શક લોકોને
હરાવીને હાંકી કાઢ્યા હતા, અને
તેમના જીલમમાંથી દેશને
છોડ્યો હતો.

શંકર=શુદ્ધ શંકર ભગવાન જે
હળાહળ વિષ પી ન ગયા હોત
તો પૃથ્વીનું શું થાત? વળી
સ્વામિ શંકરાચાર્ય રૂપે એમણે
અનેક કષ્ટ વેઠી યૌદ્ધ ધર્મના
પંજમાંથી દેશને છોડાવ્યો, આજ્ઞા

ધર્મનું પુનરુત્થાન, પુનઃસ્થાપન
અને જીર્ણોદ્ધાર કરી અદ્વૈત મતનું
પ્રતિપાદન કર્યું અને મોક્ષનો
માર્ગ બતાવ્યો. બત્રીસ વર્ષની
હુંક વયમાં સંકટ વેઠી ચારે
ધામ ફરી વળી દેહત્યાગ કર્યો.
એમને જે વેળા દેશમાં તાર, ટપાલ,
કે રેલવે ન હતાં ત્યારે આ
મુસાફરીમાં ઓછાં સંકટો વેઠવાં
પડ્યાં હશે વા? !

હરિશ્ચંદ્ર=સત્યવાદી તરીકે અમર
એક વચ્ચની રામહરિશ્ચંદ્ર રાજપાટ
તજી રાનમાં બટકી પુત્ર, સ્ત્રી
અને પટે વિશ્વામિત્ર ઋષિની
દક્ષિણા પુરી કરવા કાશીના
ચૌટામાં વેચાય છે. નીચને ધેર
ચાકરી કરી શ્મશાનમાં ફરજ
આવી પડતાં પોતાના સર્પદશથી
મુએલા પુત્ર રોહિતને અગ્નિદાહ
દેવા આવેલી પોતાની પતિવ્રતા
પત્ની તારામતીને ઉચકી ચિતામાં
નાખવા બાથમાં ઉપાડી લે છે.
આ વગેરે પ્રસંગો એની કષ્ટ
સહનની અવધિ દાખવે છે.

પ્રજ્ઞાદેરાક્ષસ પિતાના આ પ્રભુ
બક્ત પુત્રને બક્તિ કરતાં અનેક
વાર પિતા તરફથી થતી શિક્ષાઓ
અમલી પડે છે. પર્વત પરથી
નીચે ગળડાવવાની અને તપ્ત
ભોહરથંબને ખજાડવાની કરપીણ
સજાઓ અમલમાં મુકાઈ તે વેળા-
ની એની સહનશીળતા વિશે શું
કહેવું ?

શિરપર=માથે; જાતપર.

સહ્યાં=ભોગ્યાં; સહન કર્યાં.

અતિ સ્વાદે=આનંદપૂર્વક; ધણી

ભાવપૂર્વક; રાજપ્રુશીથી.

ન્યમ=જેમ; જેવી રીતે.

ખેડોળી=પુષ્કળ.

ભાળે=ગુએ.

છોડો મર્મ=ધ્રુવો હેતુ; ગુપ્ત સાર.

પિછાને=ઓળખે.

હડે=ખસે; પાછા ભાગે.

ધણેરી=ધણી ધણી; ધણીજ. 'ધણું'

ઉપરથી 'શ, રી, રી' પ્રત્યય લાગી

કવિતામાં વાપરવા લાયક શબ્દ

બન્યો છે.

વિજયવિજયાશંકરનું કુકું નામ.

મસ્ત=મેરાવર.

હરકત કેરા=હરકતના; અડચણના;

'કેરા, કેરી, કેર' છઠ્ઠો વિભ-

ક્તિના 'નો, ની, નું' ને બદલે

કવિતામાં વપરાય છે. કેટલેક

સ્થળે 'તણો, તણી, તણું' પણ

એજ રીતે વપરાય છે.

કશ્વરકૃપાથી=પ્રભુની મહેરબાનીને

લાધે

તપ્તતામં=હરકતમાં બરકટ રૂપી

જે તપ્તો મૂક્યો છે તેમાં.

હે મનુષ્ય, મુશીબતમાં ધણો

કાયદો છે, માટે (માનવ શરીર

ધર્મ છે તો પછી ડર છે શાનો ?)

માણસનું શરીર ધારણ કરીને તું

ડરીશ નહિ. ઉલટો આતુર થઈ

રહી હે મનુષ્ય, તેને મળવાને તેના

તરફ દર. (પૃષ્ઠ નહિ બતાવ, પણ

સામી છાતી રાખી તેને તત્પરતાથી

બેઠ.) મુશીબતમાં.....ટેક.

તું બહારનું સ્વરૂપ જોયા વિના

હોંસભેર હરકતને મળજે. તેને

અંદરથી બરબર તપાસીને જોઈશ

તો ક્ષિપ્રામણ્ય પ્રાપ્ત કરીશ એ

લાભ કંઈ જોવો તેવો, નહીવો નથી.
હે મનુષ્ય મુશીબતમાં.....૧

મુશીબતરૂપી કસોટી પર ચઢતાં
શરીરનો અને મનનો મેલ જતો
રહે છે—બહારથી અને અંદરથી
કટ ચઢેલો હોય તે સાફ થઈ જાય
છે. હરકતરૂપી કસોટી પર ચઢતાં
મનની વિશાળતા કટલી છે તે પણ
જણાઈ આવે છે. હે મનુષ્ય,
મુશીબતમાં.....૨.

જે કોઈ હરકતની સાથે કુસ્તી
કરે તેનેજ ખરો મરદ જણાવો,
અને જે કોઈ બીજા માણસની
મુશીબત ઠાંજે તેને જ ખરો પરાંપકારી
જાણવો. હે મનુષ્ય, મુશીબતમાં ૩

અગાઉ જે મોટા મોટા નામાં-
કિત પુરુષો થઈ ગયા છે. તે સખળા
હરકતમાંજ ઉછરેલા હતા.
તેઓ પોતાનાં નામ અમર કરી
ગયાં છે. તેમને ગુરુ સમજી આપણે
તેમના ચેલા થવું—તેમનાં આચરણ
પરથી બોધ લેવો. હે મનુષ્ય,
મુશીબતમાં.....૪.

બીજાનાં દુઃખો ટાળનાર વિક્રમ,
શંકરસ્વામિ, હરિશ્ચંદ્ર રાજા અને
અને પ્રહ્લાદ પોતાના માથા ઉપર
મુશીબતો ઉઠાવી લઈ સંકટો ધણા
ભાવથી વેઠ્યાં. હે મનુષ્ય, મુશી-
બતમાં.....૫.

ઝડપે જેમ ખાતર મળવાથી
તે ફળ અને ફૂલવડે ફાલી ઉઠે છે
તેમ બુદ્ધિશાળી માણસ હરકતમાં
‘મોટો લાભ જીએ છે. હે મનુષ્ય,
મુશીબતમાં.....૬.

એ વાતનો ઉડો બેઠ કોણકજ
અનુભવી માણસો જાણે છે. શૂરા
બહાદુર પુરુષો હરકતથી પાછા
હઠતા નથી; ઉઝડી એમાંજ મોટી
મોજ સમજે છે. હે મનુષ્ય,
મુશીબતમાં.....૭.

વિજયાશંકર કવિ કહે છે કે—
હરકતના પ્રસંગોને મળવામાં હું
મસ્ત રહું છું. પરમેશ્વરની મહેર-
બાનીથી હરકતમાં બરકત. એના
ચિત્ર રૂપી જે તખતો મૂક્યો છે
તેમાં મુશીબતમાં મોજ જોઈ રહ્યા
છું. હે મનુષ્ય, મુશીબતમાં ધણો

કાષ્ઠો છે માટે માણસ તું સરીર
ધારણ કરીને ડરીશ નહિ.....૮.

પાઠ ૬૯.

ધૂમકેતુ=ધુછડીઓ તારો.

અનિષ્ઠસૂચક=નકારા બનાવો બનશે
એવું સૂચવનાર.

પ્રાચીન=અસહના.

હિપ્પાત=અનિષ્ટ સૂચક દેખાવ;
ઓચિંતી મોટી વિપત્તિ આવી
પડશે, એવું સૂચવનાર દેખાવ
સંહારકારક=નાશકારક.

મરકટી=પ્રેમ; ધણા માણસ મરી
જાય તે રોગ.

મધ્યયુગ=મ.સ.ના પાંચમાં સૈકાથી
તે પંદરમા સૈકા સુધીનો વખત.

પાશ્ચાત્ય=પશ્ચિમના.

સંકુંઢ=ખૂબ ગુસ્સે થએલું,

વૈજ્ઞાનિક=વિજ્ઞાન સંબંધી

તૃતીયાંશ=ત્રીજો ભાગ

અદ્ભુત=અત્યંતકારીક.

પાઠ ૭૦.

સમર્થન=ટેકા; પુષ્ટિ.

ગુરુત્વાકર્ષણબળ=દરેક મોટા પદાર્થ
નાના પદાર્થને ખેંચતો તરફ

ખેંચવાની શક્તિ ધરાવે છે, એવું
તેમાં રહેલું બળ.

દૂર્બીન=દૂરના પદાર્થ જોવાનું યંત્ર.

જે વડે દૂરનો પદાર્થ પાસે-૨૫૭૮

જણાય એવું કાચનું યંત્ર.

ખગોળવેત=(ખ=આકાશ+ગોળ =

ગોળા+વેત્તા=ખણનાર) આકાશી

ગતિ, આકાર, કદ, વગેરેની માહિતી
ધરાવનાર.

દર્શન=દેખાવ.

૪૬=૪૨સાદ; ઝાપટું.

અત્યદ્ભુત=(અતિ+અદ્ભુત) ધણો-

જ આશ્ચર્યજનક

ચિરંજીવી=ધણું જીવનાર.

વાતાવરણ=પૃથ્વીની આરે મેર ફરી

વળેલો વાયુનો મહાસાગર.

(વાત=વાયુ; હવા;+આવરણ=પડ)

પાઠ ૭૧.

ચીઠકણો=તામસી પ્રકૃતિનો; કોધી;

ખીજવાટીઓ; ધડો ધડીમાં

ખીજવામ્ જાય એવા સ્વભાવનો.

કપટી=દગાખોર.

વીશે=વીઠા; સરમિંદો.

મગળી જઈ=મર્વ રહિત થઈ; રહે
સાદે.

ભવિષ્યમાં=હવે પછીના વખતમાં
કૃષ્ણ મયો=સમજી મયો.

ભાવી ફકીર=થનાગે ફકીર; જે
ફકીર થવાનો હતો તે.

કામના=ઈચ્છા; વાસના.

પાઠ ૭૨.

પધારિય=આવ્યા.

વાંતા=વાહતા; લઈ જતાં.

દીનાનાથ=(દીન=ગરીબ+નાથ=પં
છી) ગરીબના બેલી; પરમેશ્વર
દીનાનાથ શબ્દ પરથી અશુદ્ધ
રૂપ દીનાનાથ બન્યું છે.

વિદ્વંશ=વ્યાકુળ; મામરું.

માધવજી=શ્રીકૃષ્ણ.

જુજ ભરી=(જુજ, જુજ=કાથ)

કાથ પટ્ટાળો કગી; બેગી

સુંદરશ્યમ=શ્રીકૃષ્ણ.

મોટુંભાગ્ય=વનભાગ્ય.

માનુભાવ=મહાનઅનુભાવ=

મહિમાવાળા

કમળાકેશન=(કમળા=મદમી)

કમળાના પતિ; કેશવ; શ્રીકૃષ્ણ

(પછી તત્પુર સં સંબોધન.)

સપ્તપુરીમાં સાર=મયોધ્યા,

મથુરા, હરદ્વાર, કાશી કાંચી,

હજૂંચિની, દ્વારામતી, (દ્વારકા)=

એ સાત પુરીમાં શ્રેષ્ઠ; સાતે

નગરીઓમાં સાર રૂપ.

ભૂપતિ=પૃથ્વીનો ધણી; રાજા.

વિખ્યાત=પ્રખ્યાત; જાણીતો;

નામીયો.

તનય=એકરી. (તનય=એકરો; તેનું

‘આ’ પ્રત્યય લાગી નારીગતિનું

રૂપ થયું છે.)

ઉદે થઈ=ઉદય થઈ; જન્મી.

ત્રિભુવન તારણ=સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને

પાતાળ એ ત્રણને તારનાર પ્રભુ.

વર=વરદાન; માગેલું આપવું તે.

હાવે=હવે.

અંગીકાર=સ્વીકાર; લેવું તે.

પેર=તૈયારી; પેરવી.

નોતર=નોતરેલાં માણસો.

પટરાણી=મુખ્ય રાણી; લક્ષ્મીજી.

કપમ=કેમ; કેવી રીતે; શું.

શોકવ=શોક; એક ધણીની પાણેલી

ઝીઝી એક ખીજની શોક કહેવાય.

કટાક્ષ=આંખનો. મચકારો; મર્મ
ભર્યો આંખનો આજો કરવો તેને
નેત્ર કટાક્ષ કહે છે; સંકેત દર્શક
કુપી સાન.

ગોવિંદજી=(ગો=ઈંદ્રિયો; ગાયો) શ્રી
કૃષ્ણ.

મમતી=મયતી.

અરણ્ય=પ્રમ.

નિશદિન=રાત દિવસ.

હૃદયમોહનર=(મોહાર=માં) અંતઃ
કરણમાં.

પાતળિયા=સુકુમાર પ્રભુ.

પ્રેમશુ=(શુ=સાથે) પ્રેમથી.

નકાર=ના.

દધિ તનયા=(ઉદધિ, દધિ=સમુદ્ર)
સમુદ્રની પુત્રી; લક્ષ્મી.

વિવા'નો=વિવાહનો.

પાવન=પવિત્ર

ગિરધારી=ગિરધર ઠવિ; ગોવર્ધન
પર્વતને ધારણ કરવાવાળો શ્રી
કૃષ્ણ ભગવાન.

નારદ મુનિ ત્યાં-વૈકુંઠમાં જ્યાં
શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનનો દરબાર હતો.
ત્યાં-પદાર્થો, વીણા વગાડતા હતા,

અને હરિના શુણ્ણનાં ગીત આતા
હતા. તેમણે દૂરથી ગરીબના બેલી
શ્રી કૃષ્ણજીને (જેયા.) જેવાથી
જેમતું ચિત્ત પ્રેમને લીધે વ્યાકુળ
બન્યું છે, એવા નારદજી વૈકુંઠમાં
પદાર્થો ૧.

નારદ મુનિને જોઇને શ્રી કૃષ્ણ
પ્રભુ ઉભા થયા; અને બેઠ હાથ
પહોળા કરી હરખબેર સુંદરસ્યામ
પે તે (નારદજીને) બેટ્યા. (પછી
બોલ્યા કે) અમારું ધનભાગ્ય કે
આજે તમો અમને મળ્યા. હે
મોટા મહિમાવાળા નારદજી, આજે
અમારું ઘર તમોએ પવિત્ર કર્યું.
એવા નારદજી વૈકુંઠમાં પદાર્થો. ૨

ત્યારે ઋષિ (નારદ)જી બેઠ
હાથ જોડીને બોલ્યા, હે કમળાપતિ
ભગવાન, મારી વાત સાંભળશો.
મોટી સાતે નગરીઓમાં એક
ઉજ્જન નગરી સારસ્વ છે. ત્યાંનો
પ્રગ્મભંજન રાજા ધણો નામીએ
છે. એવા નારદજી વૈકુંઠમાં પદાર્થો ૩
તેને ત્યાં એક તુલસી નામે
પુત્રી જન્મી. હે ત્રિલોકના તારનાર

પ્રભુ, તેના રૂપનો કંઈ પાર નથી. અગાઉ તમે તેને વરદાન આપ્યું હતું તે વાતનો વિચાર કરો-યાદ કરો હવે આપે તેનો સ્વીકાર કરવો જોઈએ-તેની સાથે લગ્ન કરવાં જોઈએ. એવા નારદજી વૈકુંઠમાં પધાર્યા ૪.

હું ત્યાંથી લગ્નપડી લઈનેજ આવ્યો છું. માટે આપ વરેલા જોડો અને પરણવાની તૈયારી કરો. લક્ષ્મીના મુકરર દહાડાને થોડાજ દિવસ બાકી રહ્યા છે, માટે મંડપ તૈયાર કરાવો ને સગાંવહાલાને તેડાવો. એવા નારદજી વૈકુંઠમાં પધાર્યા ૫.

ત્યારે શ્રી પ્રભુજી મુખ્યરાણી-લક્ષ્મીજીના સામું જોઈને હસ્યા હે કમળજી, હવે કેમ કરવું તે કહો. આ નારદજીએ શોડનું સાલ ઉલું કયું છે. હવે મને એ વાતનો બેદ સમજવો. એવા નારદજી વૈકુંઠમાં પધાર્યા ૬.

ત્યારે કમળજી સકેત ભરી સાન કરીને બોલવા લાગ્યાં, હે

ગોવિંદજી, એ વાત તો તમને રચની છે. એમાં કપટભાવે મને શું પૂછો છો? હે નાથ, તમે સધળું કામજી જાણો છો. એવા નારદજી વૈકુંઠમાં પધાર્યા ૭.

હું હમેશાં ગતદહાડો તમારાં ચરણ સેવીશ, ને તુલસીજીને તમારા હૃદયકમળમાં રાખજો. હે સુકુમાર પ્રભુ. આપ સુખથી પરણો. નારદજીને મોઢે તમે પરણવાની ના કહેશો નહિ. એવા નારદજી વૈકુંઠમાં પધાર્યા ૮.

સમુદ્રની પુત્રી શ્રી લક્ષ્મીજીનાં આવાં વેણુ સંભળીને શ્રી હરિ રાજી થયાં. અને સુંદરસ્થાન પ્રભુએ અગા માથે ચઢાવી-કળુલ કરી. શ્રીહરિએ ગણપતિજીનું સ્મરણ કયું. તેમને કકોત્રી લખવાનું કામ સોંપ્યું. એવા નારદજી વૈકુંઠમાં પધાર્યા ૯.

એવી રીતે શ્રી વિદ્યુત્તવરે વિવાહની શરૂઆત કરી. આથી હરિજનોના હૈયામાં હરખ માતું નથી (૧) ગિરધર કવિ કહે છે કે

કેમણે મોવિંદના ગુણ માધ્યે,
કે જે સાંભળવાથી મોટો પાપી
હેતુ તે પણ પવિત્ર થાય છે, એવા
નારજી વેક્રંઠમાં પદાર્થો ૧૦;

(૧) હેતુથી કડીમાં 'મિરધર
કવિ' એવો અર્થ નહિ લખ્યો તે
આવી રીતે પણ લખ શકીએ:—
મિરધારીએજે પર્વતને ધારણ
કર્યો છે એવા ગોવિંદના ગુણ
કેમણે માધ્યે.....

પાઠ ૭૩.

પુદ્ધિવિકાસ=પુદ્ધિની ખીલવણી.
આનસિક=મન સંબંધી,
સાધ્ય=મેળવી શકાય એવું.
સધાત્મી=મેળવાતી.
મર્યા પચ્યાં=રચ્યાં પચ્યાં; ગુણતાન.
પ્રવત્ત=મેડાયલા.
મહેર=મહેરખાની.
પ્રામાત્વપશ્ચિમ દેશોનું.
એથી હલટો જન્મ પ્રાપ્ત કે
પૌરસ્ત્ય=પૂર્વ દેશોનું.
વિચારક=તત્ત્વજ્ઞાની; જોડો
વિચાર કરનાર.
મંત્રનંત્રનકુળા.

નંત્રનખાનાવાળું—

કોઠો દોરણું તાવીત.
ન્યાયાધીશ=જજ; મન્સાફ
કરનાર માણસ.
તારીફ=વખાણ.
વ્યક્તિ=દરેક છુટું માણસ કે વસ્તુ.
સતત=કેમણે

પાઠ ૭૪.

રનાયુ=માંસના લોચા ઉપરનું.
બંધન.

શિરા=નસ.

સ્વચ્છ=(સુ+અચ્છ) ચોકપુ.
અવસ્થા=મરેર.

ઝંસ=વાયુ રૂપી પદાર્થ.
તખીયત=તાંદુરસ્તી.

વક્ર=સંભવ.

મિશ્ર=મેળું.

દેવદાર=દેવદારનું ઝાડ.

ગવિષ્ઠ=અભિમાન ભર્યો.

પ્રલાપ=ખડખડાટ.

અવગણના=તિરસ્કાર.

પ્રભાવ=મળ.

મિથ્યા=ફામટ.

હાનિકારક=નુકસાન કર્તા.

પાઠ ૭૫.

કૃત્રિમ=મનાવટી.

પેય=પીવાનો પદાર્થ.

ખાદ્ય=ખાવાનો પદાર્થ.

લેણ=ચાટવાનો પદાર્થ.

સ્ફૂર્તિ=અગતિ.

માદક=કેરી; નિશાવાળું.

નષ્ટ=નાશ.

તાત્કાલિક=તેજ વખતનું.

નિર્બળતા=કમતાકાતી.

દાકતરો=અંગ્રેજ દવા કરનારાઓ.

વૈદો=દેશી દવા કરનારાઓ.

મદિરા=દારૂ.

ભાગ્યીમાત્ર=પુરેપુરું ભાગ.

મનુષ્યત્વ=માણસાઈ.

ક્ષેત્ર=કર્મી.

તારુણ્ય=જુવાની.

વૃદ્ધવસ્થા=વૃદ્ધપણ.

પાઠ ૭૬.

ઉપસક્ષીક=જેમતેમ; બેકાળજીથી.

સટકવું=ભાગીજવું.

અગાવી=અમકાવી.

પાઠ ૮૭.

આરતિ=કપુરના કે ચીના દીવાઓ.

સળગાવી દેવના માથાથી પથ્થર

સુધી ઉતારી વંદન કરવામાં આવે

છે તે. આ દીવા જે પાત્રમાં ચૂંક્યા

હોય તેને પણ આરતિ કહે છે.

‘આરતિ’ને ‘આરાત્રિક’ પણ કહે

છે એ સાધારણ રીતે સાત વાર

ઉતારાય છે.

ગચ્છીઆં=ગદ્ગદ; ગાંગડા.

તીવ્ર=તીવ્ર; જલદ.

સંધિવા=સાંધાઓનો દુખાવો.

શૂળ=ચસકા.

દરાજ=ચામડી પર થતા કાળા કે

લાલ કુંડાળીઆ જેવા અકામા;

એક પ્રકારનું ચામડીનું દરદ. એ

ચામડી મેલી રહેવાને લીધે થાય છે.

અર્ક=અરક; કાષ્ઠ પણ

પદાર્થમાંથી કાઢેલું પ્રવાહી સત્ત્વ.

પ્રવાસી=મુસાફર

કંથુ=નકર

પાઠ ૮૮.

આકાશમંગા=છટા છટા જેમ

શકાય નહિ એવા અસંપ્રમાણ

ગંભીર તારાના સમુદાયનો બનેલો

ધોળો માર્ગ.

પ્રકાશિત=ચળકતા.

ધ્રુવ માર્ગ=ધોળો રસ્તો.

અવલોકન=પારીક તપાસ.

સિદ્ધાન્ત=નિર્ણય

સમુદાય=જથ્થો.

આકાશ=ખેડાણુકારક.

જળપ્રવાહ=પાણીનું વહેણ.

સ્વર્ગગા=સ્વર્ (અવ્ય) સ્વર્ગ;

સ્વર્ગની ગંગા.

સુર નદી=(સુર=દેવતા) દેવતા-

ઓને માટે આકાશમાં વહેતી નદી

સંબંધ=ખીચોખીચ

જ્યોતિર્માળા=મોટા મોટા તારાને

ઘેરેલી માળા.

પરિમિત=માપી શકાય એટલું.

પાઠ ૬૬ મો.

લગ્ન મંડપ=લગ્ન માટે બાંધેલો

મંડવો.

અતુલ્ય=જેમને ચાર હાથ છે

એવાં શ્રી કૃષ્ણ. કટાક્ષમાં ચોર

વહેરેને બધિવાન. ક્યાં પછી

'અતુલ્ય' શબ્દ સંબોધવામાં

વપરાય છે.

ચોરી=લગ્ન પ્રસંગે કિંવા ખીજ

શુભ પ્રસંગ વેળા જે ચોરસ

ઝોટલી પર આગ્નિ પ્રકટાવવામાં

આવે છે તે.

ત્રિભોવન ભૂપ=(ત્રિભુવન=સ્વર્ગ,

મૃત્યુ ને પાતાળ + ભૂપ=રાજા;)

શ્રી ભગવાન

ધ્રુવટ=ઓઝો પોતાના પહેરેલા

લુગડાનો માથા પરનો છેડો

ખેંચી મોઢું ન દેખાય તેવી

રીતે રાખે છે તે; ધ્રુમટો.

નેત્રે=આંખો વડે.

સમસ્યા=કશારતકા સમગ્રવધું તે.

મંગળચાણી=ક્યાણુકારી શબ્દો.

બૃહસ્પતિ=દેવતાઓના ગુરુ.

સ્વસ્તિ વાચન=ક્યાણુકારી મંત્રોનું

ગાન.

માંદર=લગ્ન મંડપમાંની ફક્ત

વરકન્યાનેજ ખેસવા જેટલી

ચોરીવાળી જગા.

વરન્યાય=વર અને કન્યા; શ્રી કૃષ્ણ

અને વૃંદસીજી.

માતૃગ્રી=માનિલી; ઓઝો.

અંતરપટ=ચયદો પડદો; વર કન્યા
વચ્ચે લગન ક્રિયા પ્રસંગે ધરવામાં
આવતું વસ્ત્ર.

વિધિ=ધર્મા.

મંગળાષ્ટક=(મંગળ=દયાળુ+અષ્ટક
=આઠનો જથ્થો) ઠંડ્યાણુદાયી
આઠ શ્લોકોથી બનેલ કાવ્ય.

હર્યાર=ખોલવું તે.

સરતઋષિ=ગૌતમ, ભરદ્વાજ, વિ-
શ્વામિત્ર, જમદગ્નિ, વસિષ્ઠ,
કશ્યપ, અને અત્રિ. આકાશમાં
સાત તારનું જુમણું, એ સાત
ઋષિઓ છે એમ મનાય છે. એના
ઉપરથી ધ્રુવનો તારો ઝટ એળખી
શકાય છે, કેમકે એ હંમેશાં
ધ્રુવના તારાની આજુબાજુજ
ફરે છે.

દક્ષ=ચતુર; કામેલ; પ્રવીણ.

લક્ષ=ચિત્ત

છેડામાંઠંડા=વરનો ખેસ તથા
ઠંડ્યાતું પાનેતર એકબીજા સાથે
ગોળી ફેવું તે.

બાહુવિધ=બેઠક પ્રદારે

મંગળફેરા=ચરકન્યા ચોરીમાંના

અગ્નિની આજુબાજુ ફેરાફેરે છે
તે. પ્રથમ ચાર વખત એ
પ્રદક્ષિણા ફરવાની હોય છે.
તેમાંનો પહેલો ફેરા તેજ પહેલું
મંગળ.

ગે=ગાય.

પટ=લુગડું.

કપિલા=પિંગલવર્ણી ગાય; પીળચટી
ગાય.

સ્થાણુકર્ણ=ઝાળા કાનવાળા. એવા
ધોડામાં તાકાત વધારે હોય છે.

ગજ=હાથી, ગજ વડે માપીને
વેચાય છે, તેથી એવું ના પડ્યું છે.

હરતમેળાપ=ચરકન્યાના હાથ એકત્ર
ઝાલી રખાવા તે.

વિપ્ર=બ્રહ્મણ્ય

વેદ વિધિ આચાર=વેદની વિધિ
પ્રમાણેતું વર્તન.

આરોગ્યો=આધો.

વાડવ=બ્રાહ્મણ.

પાતળિયા=ચુકુમાર પ્રભુ.

સોર=શોભે

ફંપતી=જળપાતિ; ધગ્ધીધગ્ધીઆગ્ધી;
એકડું.

નરખી=નિરખી; જોષ.

મુનિવર=મહાવિઓ; ઋષિઓમાં શ્રેષ્ઠ.

અવિચળ=(અ=નહિ+વિચળ=ચળે એવું) અમર.

શેષ=પૃથ્વીનો બાર ઉચકી રહેલો છે તે પાતાળમાં રહેલો મોટો સહઅશ્વધારી-હજાર ફેણવાળો નામ,

શારદા=સરસ્વતી; ક્ષત્રાની પુત્રી; હંસવહિની; મયૂરવાહિની-એવાં એનાં સંસ્કૃત નામો છે.

વામે=જતું રહે.

ચાર હાથવાળા શ્રી કૃષ્ણ ભગવાન ચોરીની પાસે આવ્યા ત્યાં તુલસીજીને લુગડાં તથા ધરેણીથી શણગારીને લાવ્યા. તુલસીજીએ ત્રણ લુવનના રાગ શ્રી ભગવાનને જોયા. મોહનજીતું રૂપ જોઈને મનમાં મોહ પામ્યાં. ૧

મેં ઉપરનો કુમટો ઉઘાડી આંખની દશારતથી નમસ્કાર કર્યા. તેમની દશારત શ્રી કૃષ્ણ ભગવાન સમજ્યા. એવે પ્રભંજન રાગ

પટરાણીને સાથે તેડીને ત્યાં આવ્યા, તે વખતે બહુ ઠલ્યાણુકરી વાણી બોલાઈ રહી છે. ૨

તેમની પાસે બૃહસ્પતિ અને ક્ષત્રજી બેઠા. અને સારા મૂર્તમાં સ્વસ્તિવાચન થવા માંડ્યું. ક્ષત્રજી મંડપમાં વરકન્યા બેઠાં છે, ત્યાં એકઠી ચએલી સ્ત્રીઓ સુંદર ઠલ્યાણુકયક ગીતો ગાય છે. ૩.

તેમની વચ્ચે અંતરપટ ક્ષત્રાજીએ પકડ્યું છે. મુનિઓ સર્વે મંગળાજીના મત્રો બોલી રહ્યા છે સાત પ્રવીણ ઋષિઓ વેદના મત્રો બણે છે. આ બધું સર્વે એક ચિત્ત થઈને જુએ છે. ૪.

તુલસીજીએ ભગવાનને વર માળા પહેરાવી એટલે તરતજ વરકન્યાના છેડા માંડ્યા; પછી વરકન્યા મંગળ ફેરા ફરવા મડે છે, ત્યારે પ્રભંજન રાગ બહુ બહુ જાતનાં ઘન આપે છે. ૫.

પહેલે મંગળ ફેરે દશહજાર ગાયો આપી, લુગડાં ધરેણી તથા એકજ રંગવાળાં (ધેણી તો પીળી,

કાળી તો કાળીજ-કામર ચીતરી,
એક કરતાં વધુ રંગવાળી નહિ
એવી) ગાયો પણ આપી. ખીન્ને
મંગળ ફેરે પણ ઘણાંક દાન
આપ્યાં કાળા કાનવાળા એકવીસ
હજાર તો ઘોડાજ આપ્યા. ૬.

ત્રીજા મંગળ ફેરા વખતે રથ
તથા હાથીઓ ત્રીસહજાર આપ્યાં.
ચોથા મંગળમાં પુણ્ય ધન આપ્યું.
એ પ્રમાણે ફેરા કર્યા, ને ચાર
મંગળ વત્યાં કે રાત્રીએ દેવમોરાર
(મુરારિ=મુરારાક્ષસના અરિ=દુશ્મન)
ને કન્યા અર્પણ કરી-તુળસીજી
શ્રી ભગવાનને આપ્યાં. ૭.

એટલે આનંદભેર વરકન્યાના
હાથનો મેળાપ તરતજ થયો.
બ્રાહ્મણો 'સમેવરતે સમય સાવધાન'
એમ વાણી બોલે છે. પછી લગ્નની
સધના ક્રિયા વેદમાં જતાવેલી
વિધિ પ્રમાણે કરી. કુળના રિવાજ
મુજબ વરકન્યાએ કંસાર પણ
ખાધો. ૮.

બ્રાહ્મણો વેદનો સારી રીતે
હૃદયાર કરતા હતા. તે વેળા શ્રી

કૃષ્ણજી પ્રીતેથી પરણી ઊઠ્યા.
તેમની સાથે સપ્તઋષિજી અને
અને બ્રહ્માજીએ જઈને વરકન્યાને
ધ્રુવજીનું દર્શન દરાવ્યું. ૯.

વરકન્યાને હાથે મીઠળ ખાધેલાં
તે શોભી રહ્યાં છે. તેમને જોઈને
ભેગો મળેલો સૌ સાથ હરખભેર
વધાવે છે. સધળાં નરનારીઓ
વરકન્યાને જોઈને ખુશ થાય છે.
આખા લગ્ન મંડપમાં જયજયકાર
થઈ રહ્યો છે. ૧૦.

મોટા મોટા ઋષિઓ આશીશ
આપે છે, કે હે દેશ, આ જોડું
જુગોજુગ અવિચળ રહેજો, શેષ-
નાગ અને સરસ્વતી દેવી
પણ એનો પાર પામે એમ નથી.
ગીરધર કવિ કહે છે કે પ્રભુના
ગુણનું ગાન કરતાં સધળાં દુઃખ
જતાં રહે છે. ૧૧.

નિઃસીમ=સીમા વગરની
અવર્ણનીય=વર્ણન કરી શકાય
નહિ એવી

પાઠ ૮૦.

મનોદશા=મનની દશા-હાલત.

વર્તન=આચરણ.

શ્રેય=કલ્યાણ.

ધર્મગ્રાની=ધર્મ જાણનાર.

મનન=જીડો વિચાર.

પાઠ ૮૧.

ફરમાવ્યું=હુકમ કર્યો.

દ્વિસ્તુક=તત્ત્વગ્રાની.

પ્રવેશ કરવ=રેસવા.

પ્રવૃત્તિમાન=પ્રવૃત્તિવાળું; ચપળતાવાળું.

સંતુષ્ટ=સંતોષી.

ધમધમ.વી=ધમકાવી.

દ્રુષતા=નિર્લજ્જતા.

કારસ્તાન=કાવતું.

મર્મ=મ વાર્થ.

અપમાનસૂચક=જેથી અપમાન

સમજાય એવું.

પાઠ ૮૨.

આખ્યાયિકા=વાત

શાસ્ત્રમંલિનું વૃક્ષ=સમજાતું ઝાડ.

વિશ્રામ=આરામ.

રમ્ય=ચુંદર; રમણીય.

પ્રશાખા=શાખાથી નાની તે

પ્રશાખા; નાની ડાળી.

વિહાર=ફેરફાર; રીત.

પૂજ્ય=પૂજવા લાયક; અડેશી.

અડા=અડાશ; પતરાડ.

શાલ=સાગના જેવું વિમાન.

પર થતું એક ઝાડ.

પાઠ ૯. કવિતાના અર્થ.

ભવન=ઘર.

ગમાર=જેને ઝટ ગમ નહિ પડે

તેવો; કમઅક્રુત; મૂર્ખ.

ધોષ=અવાજ.

ભાગે છે=નાસે છે.

નકી=નકો; ખરેખત.

ભારે=જાણી

શ્રુતાવળ=શ્રુતનાં ઝુંડ.

અવધૂત=જેણે વર્ણને આશ્રમને

ત્યાગ કર્યો છે એવો મોટો યોગી

અવધૂત કહેવાય છે વ ને બ

પરસ્પર બદલાય છે. (વંગ-બંગ)

હૂત=ચાકર.

તૂનેતૂ=તુલેતુલું.

જંત=જુક્તિ; આના કોઠા વગેરે

પાડી તેમાં આંદા શખ્દો વગેરે

લખી તૈયાર કરેલું કાગળીકં પથ્થુ

જંત કહેવાય છે. કેટલાક લોકો

વીરે=કહાડી રીતે થાં;

શુ.સે થાય.

તે માણીઆમાં પહેરે પશુ છે.

તેને તાવીજ કહે છે.

તુચ્છ=હલકા; ઉતરતા.

તંત્ર=રચના; ગોઠવણ; હાથ ચાલાકી

અવસ્થામેવ=જરૂર.

મારણ્યમંત્ર=મારવાનો મંત્ર. અર્થ

વેદમાં કેટલાક મંત્ર છે તેના

બળથી જેનું અનિષ્ટ કરવા ધાર્યું

હોય તેનું અનિષ્ટ થઈ શકે

છે ને કલ્યાણ કરવા ધાર્યું હોય

તેનું કલ્યાણ થઈ શકે છે એમ

મનાય છે. મૂઠ ગોટને બદલે ક્ષમા

એજ મારણ્યમંત્ર છે.

ખચીત=નક્કી.

મનમાહનમંત્ર=મનને મેલ પમાડી

વશ કરવાનો મંત્ર; વશીકરણ.

યક્ષણી વગેરેનો મંત્ર નહિ

પણુ રૂડી ચતુરાઈ એજ મનને

મેલ પમાડવાનો મંત્ર છે.

સ્તંભનમંત્ર=સ્તંભ-અચળ કરી

વશ કરવાનો મંત્ર.

સન્માન=સારી રીતે માન આપવું તે.

પ્રાર્થનમંત્ર=(૪૫=ખેંચવું) ખેંચ-

વાનો મંત્ર સ્વયાંચ એજ

આકર્ષણ કરવાનો મંત્ર છે.

ઉચ્ચટન=શુદ્ધ શબ્દ ઉચ્ચાટન=

અનિષ્ટ. આપત્તિ દૂર કરવાનો

મંત્ર ઉદ્યોગીપણું છે.

વશકારક=વશીકરણ કરનાર; સામાને

તાબે કરનાર.

સજીવન=જીવું કરવું તે.

અમૃતાક્ષ=અમૃતપણું; સજીવન-

શિક્ત; મીઠાશ.

દલપતરામ=કાઠિઆવાડના વ-

દવાયુ શહેરમાં જન્મેલા, શ્રીમાળી

ખાલણ, સ્વામી નારાયણ સંપ્રદાય

ના સંધુ કવિ દેવાનંદ સ્વામીના

શિષ્ય, કાર્યસ સાહેબના કબીર.

રાસમાળા, હુનરખાતની ચલાઈ,

ભૂતનિર્ગંધ, વેનચરિત્ર, હોપવાચન

માળામાં કવિતાઓ, દલપતરામ.

કાવ્ય, ઋતુવર્ણન વગેરેના લેખક.

સી. આઈ. ઇ. નો ખિતાબ

મેળવનાર, ધણાંક દેશી રાજ્યના

રાજકવિ, વર્નાચલુદર સોસાયટી દ્વારા

સારા ગુજરાતની સેવા બળવનાર

આ કવિ ઇ. સ. ૧૮૮૮માં ૭૮ વર્ષની વયે દેવભોજ પાસે, ગુજરાતના તે કાળના પ્રખર સંસાર સુદ્ધારકોમાં પાંચ હા મુખ્ય હતા, તે પૈકીના કવિ દક્ષપતરામ ડાહ્યાભાઈ અમદાવાદ મધ્યે રહેતા ને દુર્ગારામ મહેતાજી સુરત રહેતા. કવિ નર્મદાશંકર સાયેની એમની સ્પર્ધાથી ગુજરાતને અત્યંત લાભ થયો છે. જ્યાં જ્યાં ક. દ. ડા. વાંચો ત્યાં ત્યાં કવિ દક્ષપતરામ ડાહ્યાભાઈ સમજી લેજો.

સાતમા પાઠની સમજુતી.

મનહર હંદ.

રાજના મહેલમાં મૂર્ખ ગામડીઓ સુતો હતો. ને ઘડિઆળનો અવાજ સાંભળીને બીકથી નાસી જાય છે. (બડકીને ભાગે એટલે સહેજે 'ઓ બાપરે, બાધા રે, દોડારે...' એવું એવું જોરથી કહેવાઈ જાય) તેની બૂમો સાંભળીને ધણીક ભોડાએ કારણ પૂછ્યું (કે શા માટે તું બૂમો પાડે છે, ને નાસે છે ?) ત્યારે તે કહે છે કે

ધર તો સારું છે, પણ બહુ ધાક ભાગે છે. એ નવા ધરમાં જે મરી જાય છે, તે ખરેખર મૃત થાય છે. હે ભાઈ, આ ધરમાં તો જખરાં મૃતનાં મુંડ જામતાં રહે છે. જ્યારે અડધીક રાત જાય, મધરાત થાય છે ત્યારે ધણુધણુ ધણુધણુ કરતી ધંટડીઓ વાગે છે. દક્ષપતરામ કવિ કહે છે કે આવું આવું પેલા મૂર્ખ ગામડીઓએ ભાગવાનું કારણ પૂછનારા ભોડાને કહ્યું, ૧.

હોહરા.

એક મોટા ગોળી જેવો થઇને ધૂણે છે; જાણે તે જમનો દૂત હોય (તેમ દેખાય છે;) આ બધું જુદું જુદું છે, પણ જાણે સાચેસાચું મૃત હોયની, એવું ભાગે છે. ૨.

આગગાડી અને તારની બનાવટ એ ખરેખરો ખેલ છે. એનાથી મોટો બીજો કાંઈ ખેલ જન્મે નથી. (તોપણ) ૩.

એમ જાણે કે તે પણ જુક્તિ છે. મંત્ર નથી પણ જન્મજુક્તિ છે;

અને બીજા જાદુ તમાસા તંત્ર કરવાના
એ ત્રી. એના કરતાં ઉતરતાં છે. ૪.

એજ રીતે (આગગાડી, તાર
વગેરે) બનાવનારો પણ નક્કી
માણસજ છે તે કાંઈ દેવનો કૂત
નથી. તેમ આ દુનિયાનો કાંઈ
દેવ પણ નથી. ૫.

ઉદ્રવિજય છંદ.

ક્ષમા છે એજ નક્કી મારવાનો
મંત્ર છે. સારી ચતુરાઈ એજ
મનને મોહ પમાડવાનો મંત્ર છે.
હંમેશ સામાનું સન્માન કરવું

એજ સ્તબ્ધ કરી વશ કરવાનો
મંત્ર છે. સ્નેહ અને સત્યુ' મોહ-
વાની ટેવ એજ સામાનું મન
ખેંચવાનો મંત્ર છે. ૬.

એજ પ્રમાણે ઉદ્યોગીપણ્ય
એજ માથે આવી પડેલું સંકટ
ટાળવાનો (મંત્ર છે) હે માણ,
મીડી વાણીજ વશ કરનારી છે.
અનાજ (શરીરને) જીવતું રાખવાનું
ઓસડ છે. કવિ દલપતરામ કહે
છે કે સધળી મિદાસ પાણીમાં
રહેલી છે.

ત્રિવેદિવાચનમાળા પુસ્તકના અર્થ.

પુસ્તક ૧જું ૦-૬-૦

પુસ્તક ૪થું ૦-૭-૦

પુસ્તક ૨જું ૦-૫-૦

પુસ્તક ૬જું ૦-૬-૦

પુસ્તક ૩જું ૦-૬-૦

પુસ્તક ૭મું ૦-૧૦-૦

છગનજીવ મોતીરામ શાહ.

“મુખગણિત શિક્ષક” વગેરેના કર્તા

શાહપોર-મુરત.

અમારા જુના ઘરાકોને બે બોલ.

અમારા કદરહાન યુકસેવરો, માસ્તર સાહેબો અને વિદ્યાર્થીના વાલીઓને નિવેદન કરવાનું કે:—

જ્યારે કોઈપણ પુસ્તક યા ચોપડી પ્રખ્યાતિને પામે છે, ત્યારે આરે તરફથી તેવીજ નકલીયાત ચોપડીઓ બહાર પાડવામાં આવે છે. આવી સરતી અને નકલીયાત ચોપડીઓ વાપરવથી તર્કશક્તિની ખીણવણી થવાને બદલે ઓર બગડે છે.

અમારા તરફથી વર્નાક્યુલર ટેકસ્ટ બુકના અર્થ (નોટ) જ્યારથી રીવિઝન કમિટીએ વાચનમાળાઓ બહાર પાડી ત્યારથી અઘાપિ પર્યન બહાર પડે છે, અને પ્રતિ વર્ષ હજારો કોપી ખર્ચે છે; એજ અમારા કાર્યની ઉપયોગીતા બતાવે છે.

આ ઉપરાંત મારા તરફથી ધોરણવાર “મુખ્યગણિત શિક્ષક” “ડિક્ટેશન શિક્ષક” “ભૂગોળ શિક્ષક” “પ્રશ્નોત્તરમાળા વગેરે પણ બહાર પડેલાં છે. તેને માટે સાક્ષરો, કેળવણીખાતાના અધિકારીઓ, માસ્તર સાહેબો વગેરેએ પણ ઉત્તમ અભિપ્રાય દર્શાવ્યા છે. કેટલાક દેશીરાજ્યોએ ટેકસ્ટ, ઇનામ અને લાયબ્રેરી યુદ્ધ તરીકે મંજૂર પણ કર્યા છે. આજ મુજબ આ ત્રિવેદીવાચનમાળાના અર્થ (નોટ) ને ઉત્તેજન મળશે, એમ આશા રાખવામાં આવે છે.

દુકંમાં જણાવવાનું કે ખીજની ચોપડી ખરીદ કરતું પરેલાં અમારી ચોપડીઓનું અવલોકન કરવાથી વધુ ખાતરી થશે.

શાહપોર }
મુરત. }

લિ. નમ્ર

છગનલાલ મોતાંરામ શાહ

“મુખ્યગણિત શિક્ષક” વગેરેના કર્તા.

